

ΠΑΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Ε.Μ.Π.ΛΑΘ
Αριθμός Άδειας
4036

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1856/2004 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 2355

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)
Ίω. Γενναδίου 14 115-21 Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.253. Fax: 210-72.72.251
ISSN 1105-7203

Λόγος ν, ακούς
Λόγος ν, ακούς
Λόγος ν, ακούς
Ραδιόφωνο

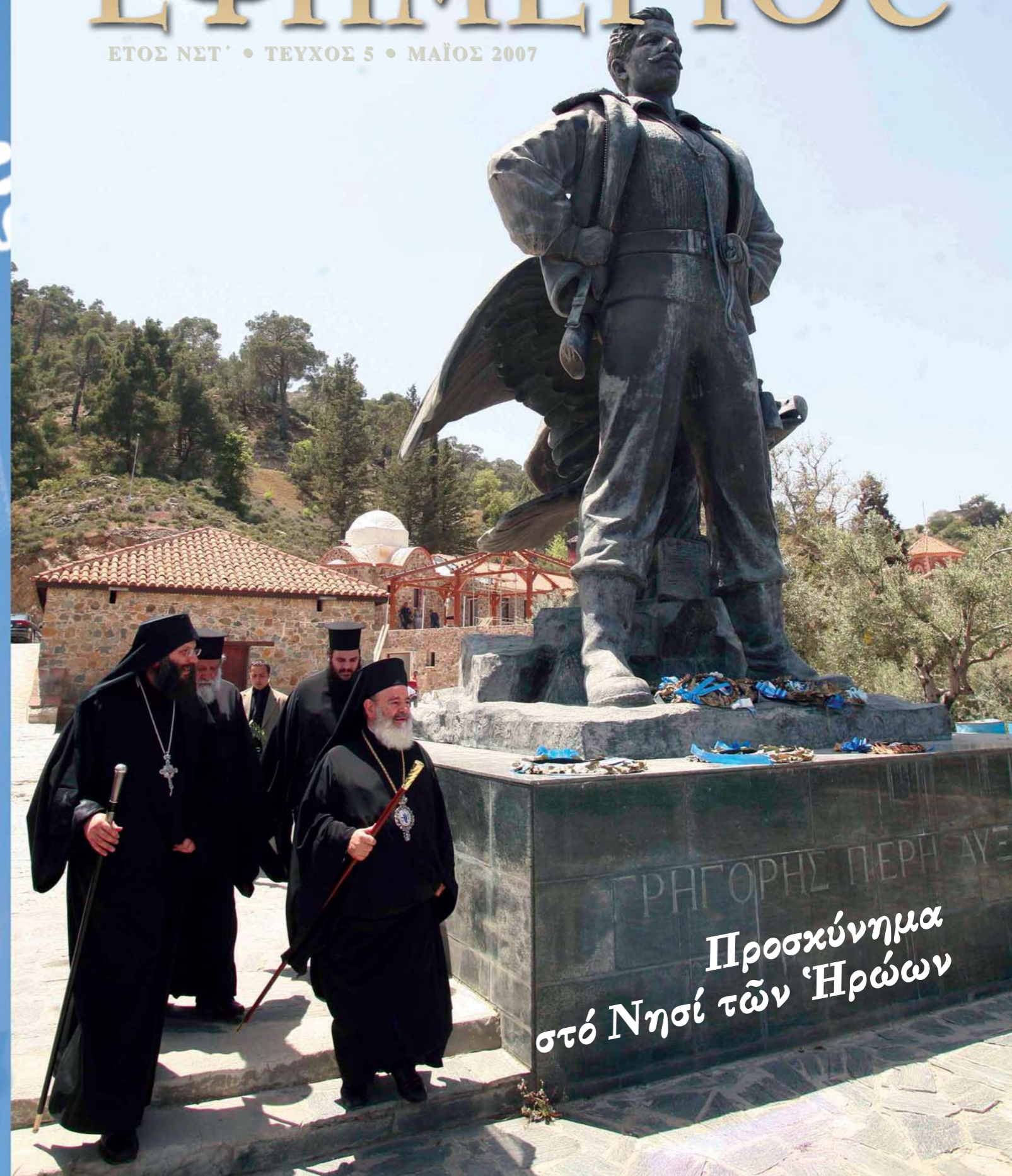

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΕΤ' • ΤΕΥΧΟΣ 5 • ΜΑΪΟΣ 2007

Προσκύνημα
στο Νησί τῶν Ἡρώων

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό για τους ιερείς

Ιωάννου Γενναδίου 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210 72.72.234, Fax: 210 72.72.247
e-mail «Εφημερίου»: lhatzifoti@hotmail.com

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

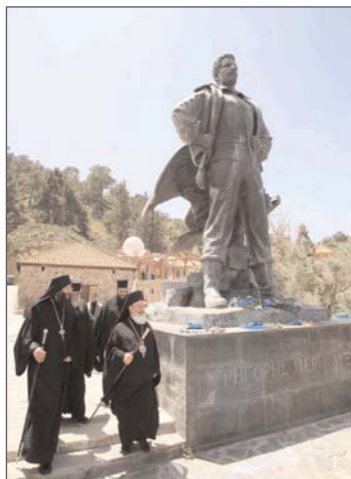
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Κλάδος Ἐκδόσεων
τῆς Μορφωτικῆς καὶ Ἐπικοινωνιακῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺν τῆς Ἱ. Συνόδου
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης
Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήνα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Σωκράτης Μαυρογόνατος
Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήνα

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 - 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 - Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Ὁ ἐπιβλητικὸς ἀνδριάντας τοῦ Γρ. Αὐξεντίου ποὺ ἀντιστάθηκε, ἀγωνίστηκε ὡς τὴν τελευταία στιγμή καὶ θυσιάστηκε σὰν λαμπάδα καιόμενη γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Κύπρου κοντὰ στὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ, ὅπου καὶ εὐρίσκεται, ἀποτελεῖ τὴ συνισταμένη ὅλων ὅσοι πρόσφεραν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ. Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπὸ τὴν πρόσφατη Ἐπίσημη Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ νησί τῶν ἡρώων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπισκοπικὰ Γράμματα Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχελώου	σελ. 3
Κλάδος Προνοίας Κληρικῶν Ἑλλάδος Μ.Γ. Βαρβούνη.....	σελ. 4-5
Ἡ πὸ τιμητικὴ Ἀποστολή Ἀρχιμ. Γρηγορίου Γ. Λίχα	σελ. 6
Ἰ. Ναὸς Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βόλου Παν. Α. Ἀγγελοπούλου	σελ. 7
Συμβαίνουν - Συνέβησαν - Θὰ Συμβοῦν	σελ. 8-15
Θεολογία τοῦ Κηρύγματος Γεωργίου Π. Πατρῶνου	σελ. 16-17
Ἰ. Χρυσόστομος: «Προσεγγίζοντας τὸ μυστήριο» Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου	σελ. 18-19
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἀπογνώσεως Ἐπιμέλεια: Γεωργίας Κουνάβη.....	σελ. 20-21
Ποιὰ ἢ σημασία τοῦ ἀντιδώρου στὴ λειτουργικὴ μας ζωὴ; Πρωτ. Θεμιστοκλέους Χριστοδούλου.....	σελ. 22-23
«Σὰν τὶς μέλισσες στὰ λουλούδια Πρωτ. Βασιλείου Θερμοῦ.....	σελ. 24-25
Ἥξeres ὄτι... Ἀρχιμ. Δανιὴλ Σάπικα	σελ. 26
Μνήμη τῆς Ἄλωσης Φ. Κόντογλου	σελ. 25
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια Κωνσταντίνου Χολέβα.....	σελ. 27-28
Βιβλιο-Δισκο-παρουσιάσεις	σελ. 29
Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ: Ἀρχιμ. Καλλινίκου Γεωργάτου	σελ. 30
Φωτογραφικὰ Στιγμιότυπα	σελ. 31

Ἐπισκοπικὰ Γράμματα

Ἀγαπητὲ Συμπρεσβύτερε,

Ἡ σύγχρονη ζωὴ πλήττεται ἀπὸ δύο κοινωνικὲς μάστιγες: τὴν γραφειοκρατία καὶ τὴν ἀνωνυμία. Οἱ πολῖτες ποὺ καταφεύγουν στὶς διάφορες Ὑπηρεσίες ἔχουν νὰ κάμουν μὲ χαρτιά καὶ ὄχι μὲ πρόσωπα. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων συνωθοῦνται στὸς δρόμους, συγκατοικοῦν στὸ ἴδιο σπῆτι (πολυκατοικία) ἢ τὴν ἴδια γειτονιά καὶ συνταξιδεύουν μὲ τὰ ἴδια μέσα συγκοινωνίας, παραμένουν, ὅμως, ἀνώνυμοι καὶ ἀγνωστοί. Ἀγνωστοί μεταξύ ἀγνώστων.

Ὡς Ἐφημέριος καλεῖσαι νὰ ἀντιμετωπίσεις τὶς δύο αὐτὲς ἀνωμαλίες τῆς σύγχρονης ζωῆς. Μὲ ποῖο τρόπο; Πρῶτον, ὑπερνικώντας ὁ ἴδιος τὸ θηρίο τῆς γραφειοκρατίας, μὲ τὴν ἐξοδὸ σου ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Ναοῦ (βλ. καὶ προηγούμενο Γράμμα). Μὴν ἀρκεῖσαι στὶς «ἀνακοινώσεις» ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, στὴν ἀνάγνωση «ἐγκυκλίων» κ.λπ. Ἀπὸ τὸ ἄψυχο χαρτὶ ἢ γράμμα καὶ τὶς τυπικὲς «ἀνακοινώσεις», νὰ προτιμᾶς τὴν κατὰ πρόσωπο ἐπικοινωνία καὶ γνωριμία μὲ τοὺς ἐνορίτες σου. Ὅφείλεις νὰ γνωρίζεις τοὺς ἐνορίτες σου καὶ νὰ ἀναγνωρίζεις ἀπὸ αὐτοὺς. Καλεῖσαι, μὲ τὴν διάθεσή σου καὶ τὴ συμπεριφορὰ σου, νὰ δείξεις ὅτι ἐνδιαφέρεσαι νὰ γνωρίσεις τὸν ἄλλο καί, ταυτόχρονα, ὅτι τὸ ἴδιο ἐπιθυμεῖς νὰ σὲ γνωρίσουν καὶ οἱ ἐνορίτες σου, οὐσιαστικά καὶ ὄχι τυπικά καὶ ἐπιφανειακά. Δεύτερον, στὴν ἐξοδὸ σου ἀπὸ τοὺς τέσσερις τοίχους τοῦ Γραφείου σου, προσπάθησε νὰ συνατηθεῖς

μὲ τὰ παιδιά, τοὺς ἄνδρες, τὶς γυναῖκες, τοὺς ἐμπόρους τῶν καταστημάτων, τοὺς κατοίκους ἢ ἐνοίκους τῶν σπιτιῶν. Στὰ πλαίσια τῆς διαπροσωπικῆς ἐπικοινωνίας, μπορεῖ νὰ ἐνταχθοῦν ἐπίσης οἱ ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις σου, γιὰ τὴν τέλεση ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατ' οἶκον, σὲ ἰδιωτικά ἢ δημόσια καταστήματα καὶ Ὑπηρεσίες, σὲ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, Ἰδρύματα, Φυλακὲς κ.ἄ.

Ἡ ἀπουσία τῶν Ἱερέων ἀπὸ τοὺς χώρους ζωῆς καὶ κίνησης τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ταυτόχρονη παρουσία τους στὶς Κηδεῖες καὶ τὰ «Νεκροταφεῖα», ἔχει συντελέσει ὥστε οἱ ὀρθόδοξοι Λαϊκοί, τὴ συνάντησή τους στὴν καθημερινὴ ζωὴ μὲ ἓνα Κληρικὸ, νὰ τὴν θεωροῦν «κατὰ-ρα» ἢ «γρουσουζιά»! Αὐτὴ ἡ παρεξήγηση πρέπει νὰ ἐκλείψει. Ὁ Χριστὸς «ζωὴν ἤλθε παρασχεῖν καὶ οὐ θάνατον». Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται ὡς φορεὺς καὶ χορηγὸς ζωῆς.

Γενικά, προσπάθησε νὰ ὑπερνικᾶς τὴν γραφειοκρατία ποὺ σὲ κρατᾶει μακριὰ ἀπὸ τὴν τρέχουσα ζωὴ τῶν ἐνοριτῶν σου καὶ νὰ σπάζεις τὸν πάγο τῆς ἀνωνυμίας καὶ τῆς ψυχρότητας ποὺ σὲ ἀποξενώνει ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ζωὴ τους. Μάθε τὰ μικρὰ τους ὀνόματα. Δεῖξε ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ προσωπικά τους προβλήματα. Τηλεφώνησε στὴν ἀνάγκη τους. Συμπαραστάσου στὶς δοκιμασίες τους.

Μὲ πολλὲς εὐχὲς
† Ὁ Α.Ε.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ Προέδρου Δ.Σ. Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου γιὰ τὴν σύσταση Κλάδου Πρόνοιας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.) στὸ Ταμεῖο Πρόνοιας Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) καὶ κατάργηση τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Μὲ τὸ ἄρθρο 21 ν. 2084/92 καταργήθηκαν οἱ Κλάδοι Συντάξεως καὶ Ἀσθενείας τοῦ πρώην ΤΑΚΕ καὶ ἔγινε ὑπαγωγή τῶν ἀσφαλισμένων τους στὸ Δημόσιο. Τὸ ΤΑΚΕ μετονομάστηκε σὲ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. ἀπὸ 1.1.1993 καὶ σκοπὸς του εἶναι ἡ χορήγηση ἐφάπαξ βοηθήματος στοὺς ἀσφαλισμένους του.

Κλάδος Πρόνοιας Κληρικῶν Ἑλλάδος

Τὸ ἄρθρο 21 ν. 2084/92 προέβλεψε ὅτι τὸ σύνολο τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ πού προέρχεται ἀπὸ τοὺς καταργηθέντες κλάδους Σύνταξης καὶ Ἀσθενείας τοῦ ΤΑΚΕ, οἱ πόροι πού προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις πού ἰσχύουν κατὰ τὴν ἐναρξὴ ἰσχύος τοῦ ν. 2084/92 ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω κλάδων καθὼς καὶ ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία των περιέρχονται ἀπὸ 1.1.93 στὸ Δημόσιο ὡς καθολικὸ διάδοχό του, πλὴν τῶν Ἱ. Παρεκκλησίων καὶ Ἐξωκκλησίων μετὰ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας των, τὰ ὅποια παραμένουν στὴ διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. Ἐπειδὴ, ὅμως, ἡ ὅλη περιουσία τοῦ πρώην ΤΑΚΕ δὲν ἦτο κατανεμημένη εἰς τοὺς τρεῖς κλάδους του, ἀλλὰ ἀνῆκε ἐνιαῖα στὸ ΤΑΚΕ ὡς Ν.Π.Δ.Δ. πού μετονομάστηκε σὲ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ διαχειρίζεται τὴν ὅλη περιουσία τοῦ πρώην ΤΑΚΕ σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2081123/11.11.92 Ἐρμηνευτικὴ Ἐγκύκλιο τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ ἀποδίδει τὰ 2/3 τῶν πόρων της στὸ Δημόσιο ἀνὰ τρίμηνο.

Τὸ Δημόσιο ἀπεδέχθη τὸν τρόπο αὐτὸ Διαχείρισης ἀπὸ τὸ 1993 μέχρι σήμερα καὶ μάλιστα ἡ 2892/2006 ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου

Ἀθηνῶν ἔκρινε ὀριστικὰ ὅτι τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. εἶναι ἐνεργὸς Διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ πρώην ΤΑΚΕ.

Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (σ. 37 ν. 590/77) προβλέπει ὅτι οἱ Ἐφημέριοι δύνανται νὰ ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴ συμπλήρωση τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των. Στὸ ἄρθρο ὅμως 22 ν. 3232/04 ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. συμπεριλήφθηκε διάταξη βάσει τῆς ὁποίας δύνανται οἱ Κληρικοὶ μὲ τὴ συμπλήρωση τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 15ετῆ ἀσφάλιση στὸ Ταμεῖο νὰ προεισπράτουν τὸ ἀνάλογο ἐφάπαξ.

Ἐπειδὴ δὲν εἶχε προηγηθεῖ ἡ κατὰ νόμο Ἀναλογιστικὴ μελέτη διαταράχθηκαν οἱ σχέσεις εἰσφορῶν-παροχῶν τοῦ Ταμείου. Ἔτσι ἡ συνταχθεῖσα ἐκ τῶν ὑστέρων (6.5.2005) Ἀναλογιστικὴ μελέτη ἀναφέρει ἀναλογιστικὸ ἔλλειμμα 148.000.000 Εὐρῶ περίπου καὶ συντελεστὴ οἰκονομικῆς ἐπικάλυψης 11,3% περίπου ἀντὶ τοῦ 100% πού ἀπαιτεῖται γιὰ μίαν μακροχρόνια οἰκονομικὴ πορεία τοῦ Ταμείου.

Ὅλα τ' ἀνωτέρω τέθηκαν ὑπ' ὄψη τοῦ Δ.Σ. καὶ μάλιστα κατὰ τὴ Συνεδρία του τῆς 23.6.2005 συζητήθηκε τὸ θέμα τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. στὸ Τ.Π.Δ.Υ. καὶ στάλθηκαν ἐνημερωτικὰ ἔγγραφα στὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα Οἰκονομίας καὶ Ἀπασχόλησης. Καὶ ὁ ἸΣΚΕ ἀπὸ Ἰουνίου 2004 ζήτησε τὴν ὑπαγωγή τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. στὸ Δημόσιο.

Στὸ πρὸς ψήφιση σχέδιο νόμου πού λάβαμε γνώση θέτουμε ὑπόψη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. πρέπει κατὰ τὴ γνώμη μας νὰ συμπεριληφθοῦν ὀρισμένες διατάξεις καὶ βελτιώσεις ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 ἀναφέρει ὅτι ὁ ὑπὸ σύσταση Κλάδος θὰ καταβάλλει ἐφάπαξ στοὺς ἀσφαλισμένους πού συνταξιοδοτοῦνται λόγω γήρατος ἢ ὀριστικῆς ἀναπηρίας μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 22 ν. 3232/04. Ἐπειδὴ τὸ Ταμεῖο δίδει ἐφάπαξ καὶ σὲ ἄλλες κατηγορίες ἀσφαλισμένων (π.χ. οἰκογένειες θανόντων, καθηρημένων κ.λπ.) πρέπει στὸ σχέδιο νόμου νὰ ἀναφερθοῦν ὅλες οἱ περιπτώσεις πού ἀναφέρει τὸ Καταστατικὸ τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., ὡς καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐφάπαξ βοηθήματος σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ τοῦ Ταμείου, δια-

τηρουμένων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναδιορισμένων καὶ ἐπιστροφῆς τῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου Ἀρωγῆς στοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὴ δικαιουμένων βοηθήματος.

2. Πρέπει νὰ προβλεφθεῖ διάταξη οὕτως ὥστε στὸ Δ.Σ. τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. νὰ μετέχει τουλάχιστον καὶ ἓνα μέλος πού θὰ προτείνεται ἀπὸ τὴν Ἱ. Σύνοδο, δοθέντος ὅτι θὰ συζητοῦνται καὶ θέματα πού ἀφοροῦν στὸν Ἱ. Κλήρο.

3. Τὸ σχέδιο νόμου στὴν παρ. 4 προβλέπει ὅτι μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀπασχόλησης καθορίζεται ὁ ἀρμόδιος φορέας γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Κληρικόσημου κ.λπ. Πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση θὰ καθορισθεῖ καὶ τὸ ποσοστὸ ἀμοιβῆς τοῦ φορέα διαχείρισης τοῦ Κληρικόσημου.

4. Διὰ τὰ θέματα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη ὅσα ἀναφέρονται στὸ συναπτόμενο ἀπὸ 5.2.2007 ἔγγραφο της.

5. Πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ἢ προβλεπόμενη εἰσφορά ὑπὲρ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας θὰ εἰσπράττεται ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς. Ἐπίσης ἢ εἰσφορά τοῦ ΝΔ 228/73 (ΦΕΚ 284 Α) νὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἐσόδων αὐτῶν.

6. Ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ πρώην ΤΑΚΕ πού διαχειρίζεται τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. εἶναι ἡ ἑξῆς:

- α) Νομαρχιακὸ Νοσοκομεῖο Πατησίων
- β) Ξενοδοχεῖο «Ἡνίοχος», ὁδ. Βερανζέρου 26
- γ) Κτίριο 8 ὀρόφων (ΔΕΗ) ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη 28
- δ) Ὁ Γ' ὄροφος τοῦ κτιρίου ὁδοῦ Ἐρμού 64
- ε) Κτίριο 3 ὀρόφων ὁδοῦ Περικλέους 33
- στ) Κτίριο 5 ὀρόφων ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας 9
- ζ) Κτίριο 8 ὀρόφων ὁδοῦ Λουδοβίκου 4, Πειραιεὺς
- η) Τρεῖς ὄροφοι τοῦ κτιρίου Σοφοκλέους 4, Ἀθήνα.

7. Τὰ Ἱ. Παρεκκλήσια – Ἐξωκκλήσια εἶναι 14 καὶ τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. ἔχει τὴ διοίκηση καὶ διαχείριση.

Ἡ περιουσία των εἶναι:

- α) Τμήμα χερσονησίδος Ἀγ. Κοσμᾶ 4850 τ.μ. ὅπου καὶ τὸ κατάστημα «Ἀκρωτήρι», τὸ ἐν λόγω ἀκίνητο ἀνήκει εἰς τὸ Ἐξωκκλήσιο Ἀγ. Κοσμᾶ. Μάλιστα ἡ Κτηματικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1693/2000 ἔγγραφο της πρὸς τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. ἀναφέρει μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι τὸ Δημόσιο δὲν ἔχει δι-

καιώματα κυριότητος ἢ ἄλλο δικαίωμα ἐμπράγματο ἢ ἐνοχικὸ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ διαγραφή του ἀπὸ τὰ Βιβλία Δημοσίων Κτημάτων. Ἡ προηγηθεῖσα γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων πού ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Ὑφυπουργὸ Οἰκονομικῶν δέχεται ὅτι ἀνῆκε εἰς τὴν περιουσία τοῦ Ἱ. Παρεκκλησίου Ἀγ. Κοσμᾶ.

β) Τὸ 1/2 ἐξ ἀδιαίρετου οἰκοπέδου 278 τ.μ. μὲ παλαιὰ οἰκία 54 τ.μ. εἰς τὸ Περιστέρι Ἀττικῆς, ὁδὸς 25ης Μαρτίου καὶ ἀνήκει στὴν Ἀγ. Ἐλεοῦσα.

γ) Οἰκόπεδο 295 τ.μ. ὁδὸς Ἀγ. Βαρβάρας 22 Χαλάνδρι καὶ οἰκόπεδο 605 τ.μ. ὁδὸς Οἰνῆς 25 Γλυφάδα, τὰ ὅποια ἀνήκουν στὴν Ἀγ. Βαρβάρα Χαλανδρίου, κληροδοσία γιὰ τὴν ἀνέγερση Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Βαρβάρας.

δ) Ὑπόγειο διαμέρισμα ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 63α 33 τ.μ. πού ἀνήκει στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο Ταξιαρχῶν Ἄρεως.

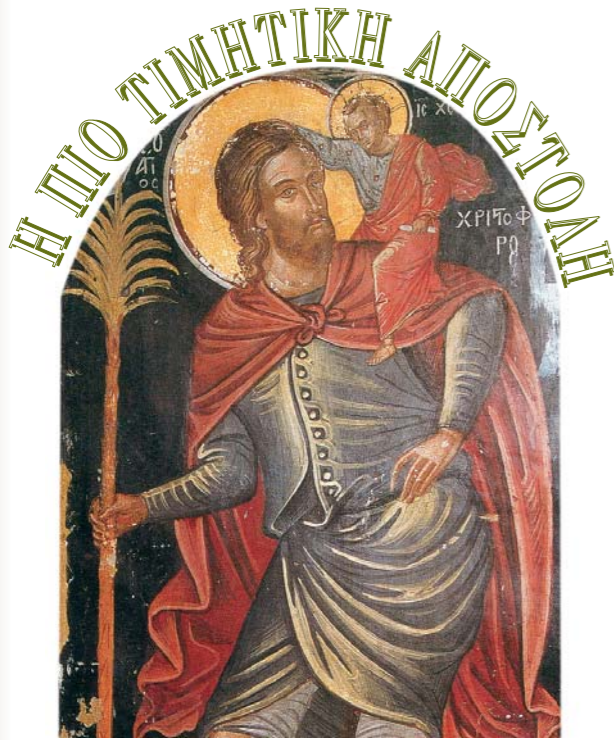
ε) Ἡ ψιλὴ κυριότητα 1/2 ἐξ ἀδιαίρετου οἰκοπέδου 278 τ.μ. ὁδὸς Κ. Παλαιολόγου 10 Ἀμαρουσίου πού ἀνήκει εἰς Παναγία Νερατζιώτισσα.

στ) Διάφορα ἀγροτεμάχια ἀνήκοντα στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο Κοιμ. Θεοτόκου Φραγκαβίλλας Ἀμαλιάδος.

Τὰ Ἱ. Παρεκκλήσια καὶ Ἱ. Ἐξωκκλήσια μὲ τὴν περιουσία τους πρέπει νὰ περιέλθουν στὶς οἰκείες Ἐκκλησιαστικὲς Ἀρχές, οἱ ὁποῖες θὰ ἀναλάβουν καὶ τὴ μισθοδοσία τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων εἰς αὐτὰ Ἱεροψαλτῶν, Νεωκόρων, Καθαριστριῶν κ.λπ.

8. Ἐπίσης πρέπει νὰ τροποποιηθεῖ καὶ ἡ παρ. 16 τοῦ σχεδίου νόμου οὕτως ὥστε οἱ εἰς τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. ὑπηρετοῦντες μὲ ἀπόσπαση 8 ὑπάλληλοι μὲ σχέση Δημοσίου Δικαίου (Νεωκόροι) νὰ μεταφερθοῦν μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀπασχόλησης στὸ Τ.Π.Δ.Υ. ἢ σὲ ἄλλους φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης σὲ προσωποπαγεῖς θέσεις καὶ ὄχι γιὰ μίαν διετία πού ἀναφέρει τὸ σχέδιο νόμου. Καὶ ἀσφαλῶς νὰ κατοχυρωθοῦν καὶ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου.

9. Σκόπιμο εἶναι νὰ περιληφθεῖ καὶ διάταξη πού νὰ ἐντάσσει ὀριστικὰ τοὺς Ἱερεῖς στὸ ἐνιαῖο Μισθολόγιο καὶ νὰ μὴν ἀπαιτεῖται κάθε φορὰ Ὑπουργικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν λήψη αὐξήσεων, ἐπιδομάτων κ.λπ.

Κάθε «ισορροπημένος» και σωστά τοποθετημένος άνθρωπος δεν έχει ίσως πάρα πολλά για να καμαρώνει. Κι αν διαθέτουμε κάποιο «ύψος», δεν οφείλεται τόσο στα δικά μας προσόντα, όσο στο ότι «πατάμε σε ώμους γιγάντων». Και τέτοιοι γίγαντες είναι όλες οι αγιασμένες μορφές που έχουν περάσει πάνω από τον πλανήτη μας. Όταν πατάμε στις πλάτες τους, όχι μόνο ανυψωνόμαστε και αποκτάμε μπόι, αλλά δεν υπάρχει φόβος να καθλωθούμε στο τέλμα της κοινωνίας.

Και επίσης έχει σημειωθεί για τις αγιασμένες αυτές υπάρξεις, τους αγίους, ότι αποτελούν τα ίχνη του Χριστού, που περπατάει ανάμεσά μας. Και στο περπάτημα των αγίων βλέπουμε το περπάτημα του Σωτήρα μας, ανάμεσά μας, κοντά μας· για μās.

Κάποιοι άγιοι είχαν πάνω τους τα ίχνη του Χριστού πιο έκδηλα, «έκτυπώτερον έντετυπωμένα». Ένας άγιος, που γιορτάζει αυτές τις μέρες ή Εκκλησία μας, ο άγιος Χριστοφόρος (9 Μαΐου), πληροί και τις δυο αυτές πτυχές στο άκέραιο. Άφενός στηρίζονταν και στηρίζονταν πάρα πολλοί Χριστιανοί στις πλάτες του –γιατί έπρόκειτο για γίγαντα σωματικά, αλλά και για γίγαντα Πίστεις, αφετέρου αξιώθηκε να μεταφέρει ο ίδιος τον Χριστό πάνω του. Έτσι τα ίχνη του και βήματά του ήταν απόλυτως και βήματα του Κυρίου. Θα καταλάβετε...

Ο Ρέπρος (έτσι λεγόταν πριν ο άγιος μάρτυς Χριστοφόρος) είχε ως έργασία να μεταφέρει στις πλάτες του, γιγαντόσωμος αυτός, ανθρώπους από

τη μία πλευρά ενός ποταμού στην άλλη. Δεν ξέρουμε πόσο έπιμελημένα έκανε αυτό το έργο, αλλά σίγουρα υπήρχε κάτι το εξαιρετικό, αφού «ζήλεψε» ο ίδιος ο Χριστός και του παρουσιάστηκε με τη μορφή παιδιού και τον παρακάλεσε να Τόν περάσει και Αυτόν απέναντι. Ο Ρέπρος δέχτηκε πρόθυμα, αφού κάτι τέτοιο ήταν γι' αυτόν πανεύκολο –έδω μετέφερε τόσο πλήθος ανθρώπων, θα άρνιόταν τώρα σ' ένα παιδί... Όμως καθ' όδόν «τό παιδί» του φαινόταν όλο και πιο βαρύ. Τόσο που δυσκολευόταν να προχωρήσει άλλο. Και γύρισε τα μάτια του στον ώμο του, όλος άπορία, να δει τί συμβαίνει με τό «άσήκωτο» «παιδί». Τότε είδε τον Χριστό να του χαμογελάει και να τον εύλογεί· και να ανυψώνεται στους ούρανοους, αφήνοντας πλούσια τη Χάρη Του.

Και μετέπειτα ο Χριστοφόρος (που έφερε, μετέφερε δηλαδή, τον Χριστό), έχοντας αισθανθεί ο ίδιος προσωπικά τό γλυκό χαμόγελο του Χριστού,

Άρχιμ. Γρηγορίου Γ. Λίχα

που τον εύλογοσε, «τα δίνει όλα», όμολογεί την Πίστη του στον Χριστό, τον Άληθινό Θεό, και με πολλά και φρικτά βασανιστήρια δίνει και τό αίμα του και μαρτυρεί γι' Αυτόν.

* * *

Κατά την είσοδο του Κυρίου στα Ίεροσόλυμα, κατά την Κυριακή των Βαΐων, χρησιμοποίησε ο Χριστός, κατά την προφητεία, έναν «πώλον όνου», ένα ταπεινό γαϊδουράκι. Και κάποιοι Πατέρες της Έκκλησίας «μακαρίζουν» και «ζηλεύουν» τό υποζύγιο, που αξιώθηκε να μεταφέρει, έστω για λίγο, στην πλάτη του τον Χριστό. Μήπως –συγχωρήστε με για τό «βέβηλο» παραλληλισμό– δεν είναι πολύ πιο τιμητικό για τό γίγαντα Χριστοφόρο τό ανέβασμα του Κυρίου στις πλάτες του;

– Άσφαλώς, ναί! Και μάλιστα, αντί να δώσει ο Χριστοφόρος ύψος στον «αναβάτη», ο «αναβάτης», ο Χριστός, ανέβασε σε δυσθεώρητα ύψη στο πνευματικό στερέωμα τον Χριστοφόρο, καθιστώντας τον Μεγαλομάρτυρά Του. Και τιμάται από τότε σ' όλους τους αιώνες των αιώνων από όλη την Έκκλησία.

Άλλά και όλοι έμεις που λαμβάνουμε άξίως μέσα μας τον Κύριο, κοινωνώντας τα άγια Μυστήρια, τό Σώμα και τό Αίμα του Χριστού, γινόμαστε άσύγκριτα μακάριοι και τρισμακάριοι Χριστοφόροι και Θεοφόροι. Και συγγενεύουμε με τον άγιο Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρο και όλους τους άγιους, μετέχοντας της αϊδίου Δόξης του Θεού. Φτάνοντας «τό Άπόλυτο της ζωής».

Ί. Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βόλου (Α')

Ζημιές από τον ιταλικό βομβαρδισμό της 6ης Νοεμβρίου 1940

Παναγιώτου Άργ. Άγγελοπούλου, Μ.Θ.

Έπανερχόμενοι (βλ. Έφημέριος ΝΕ' (2006), τ. 10, σ. 6 και τ. 11, σ. 6) και πάλι στο θέμα των ζημιών που υπέστησαν οι Ί. Ναοί του πολεοδομικού συγκροτήματος του Βόλου κατά τη διάρκεια της απρόκλητης επίθεσης υπό των Ίταλών και έν συνεχεία της κατοχής της πόλεως και της περιοχής γενικότερα υπό των Γερμανών, δημοσιεύουμε την Έκθεση του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ί. Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου από Νοεμβρίου 1940, που άπόκειται στο Ίστορικό Άρχείο της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, άποτελώντας και αυτή άψευδή μάρτυρα της όφειλικής μέριμνας της Έλλαδικής Έκκλησίας για την προάσπιση των ιερών και όσίων της Φυλής μας. Για την ιστορία να αναφερθεί ότι ο συντάκτης του άρθρου συνδέεται ιδιαίτέρως με τον αναφερόμενο Ί. Ναόν, καθώς γαλουχήθηκε με τα ιερά της πίστεις νάματα στους κόλπους του, διατέλεσε Επίτροπος (Γραμματέυς) του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου κατά τό έτος 1999-2000, ο δε προϊστάμενος του Ί. Ναού, Άρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, τυγχάνει πνευματικός πατέρας του.

«Έκθεσις

των προξενηθεισών ζημιών εις τον έν Βόλω Ίερόν Ναόν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος κατά τον βομβαρδισμόν του Βόλου υπό Ίταλικών άεροπλάνων της 6ης Νοεμβρίου 1940 καθ' όν βόμβα έξερράγη επί του μεσαίου μεγάλου τρούλλου του ιερου τούτου Ναού και έτεραι τοιαύται περίξ αυτού.

Έν Βόλω σήμερα την 12ην Νοεμβρίου 1940, ο ύπογεγραμμένος αιδ. Δημ. Άκτσιαλής, οίκονόμος, έφημέριος και πρόεδρος του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ί. Ναού Μεταμορφώσεως Βόλου, συνεπεία έντολης του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος προέβην εις την σύνταξιν της παρούσης έκθέσεως και βεβαιώ ότι κατά τον βομβαρδισμόν του Βόλου υπό ιταλικών άεροπλάνων της 6ης Νοεμβρίου 1940, ή επί του μεγάλου τρούλλου πεσούσα και έκραγείσα έχθρική βόμβα έπροξένησε τās κάτωθι ζημίας έν τω Ί. Ναώ.

Α) Έντός του Άγίου Βήματος.

- 1) Κατεστράφησαν έξ (6) έρμάρια (ντουλάπια) εις τα όποια έτοποθετούντο τα διάφορα ιερά σκεύη και τα ιερά των ιερέων και διακόνων.
- 2) Έν Άγιον Ποτήριον Ρωσικόν μεγάλης άξίας και έτερον όμοιον άργυρούν.
- 3) Αί δύο έξωτερικαί και δύο έσωτερικαί θύραι του Άγίου Βήματος, έν μέροςι δε αί άνωθι αυτού μεγάλαι εικόνες ζωγραφικής της Πλατυτέρας, των Προφητών και της Πεντηκοστής έβλάβησαν έκ των βλημάτων της βόμβας. Προσέτι έθραύσθησαν οι πλείστοι ύαλοπίνακες των τριών παραθύρων έμπροσθεν της Άγίας Τραπεζής, ως και του βορείου τοιούτου ύψους 3,50 μ. έκάστου.

Έπεται συνέχεια

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Πάφος

Παράλιμνι

Το Μονή Κύκκου

Μνημεία Ισαάκ - Σολωμού

Επίσημη Επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου

Πραγματοποιήθηκε από 30.04.07 - 06.05.07 η επίσημη ειρηνική επίσκεψη του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου και της συνοδείας του στην Εκκλησία της Κύπρου μετά από πρόσκληση του Μακ. Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου. Κατά την παραμονή του ο Μακ. επισκέφθηκε την Ί. Αρχιεπισκοπή και τις Ί. Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Κύπρου, Ί. Μονές και αρχαιολογικούς χώρους, επισκέφθηκε και τέλεσε Τρισάγιο στα Φυλακισμένα Μνημεία και σε άλλους χώρους εθνικής σημασίας για τον Κυπριακό λαό. Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Τ. Παπαδόπουλο, τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Δ. Χριστόφια, τον Πρέσβη της Ελλάδος στην Κύπρο καθώς και άλλους πολιτικούς και δημοτικούς παράγοντες. Κατά τις επισκέψεις του ο Μακ. τιμήθηκε από την Εκκλησία της Κύπρου, τους πολιτικούς φορείς και Δήμους. Οί Δήμοι Αμμοχώστου και Κερύνειας επέδωσαν το κλειδί της κατεχόμενης πόλεως τους καθώς και ο Δήμος Παραλιμνίου. Η Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου στις 5 Μαΐου το απόγευμα όργανωσε άνοικτη δεξίωση προς τιμήν του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Τη Κυριακή 6 Μαΐου τελέστηκε Συλλειτουργία των δύο Προκαθημένων με τη συμμετοχή των μελών της συνοδείας του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και των μελών της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας έγιναν προσφωνήσεις και ανταλλαγή δώρων. Ο κ. Χριστοδούλος με τους συνοδούς του Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο, Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθιμο και Σισανίου κ. Παύλο και τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο με τα Μέλη της περι Αὐτὸν Ίερας Συνόδου, μετά τις εξαήμερες επαφές και συζητήσεις τους, όπως και κατά την προγραμματισθείσα κοινή απογευματινή τιμητική συνεδρία της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, της 5ης Μαΐου 2007, έπειτα από την ανταλλαγή απόψεων, κατέληξαν στις ακόλουθες διαπιστώσεις και αποφάσεις:

- Παραμένει ισχυρή και αταλάντευτη ή αδελφική σχέση των δύο Εκκλησιών με κοινή στόχευσή τους την περαιτέρω ουσιαστική συνεργασία τους σε όλους τους τομείς: ιεραποστολικό, κοινωνικό, ποιμαντικό, εθνικό.
- Η διάδοση της Ορθοδόξου πίστεως και αλήθειας, ή

προαγωγή των χριστιανικών αξιών και ή πολυδιάστατη κοινωνική προσφορά των δύο Εκκλησιών, θα συνεχίσουν να εύρισκονται μεταξύ των προτεραιοτήτων και καθηκόντων των ήγεσιών και του κλήρου τους.

- Ο Κυπριακός Έλληνισμός παραμένει αταλάντευτα προσηλωμένος στις πνευματικές και έθνικές του καταβολές. Κυριαρχείται από το άδιαπραγμάτευτο αίτημα μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού Προβλήματος, που θα επανενώνει πραγματικά την Κύπρο σ' ένα ελεύθερο, ένιατο, ανεξάρτητο και δημοκρατικό Κράτος.
- Για την Εκκλησία της Ελλάδος και την Εκκλησία της Κύπρου, ή αναγκαιότητα της ισχυροποίησης της εθνικής συνειδήσεως των Ελλήνων και ή ένδυναμωση της πολιτιστικής τους ταυτότητας, παραμένουν πρώτιστα καθήκοντα.
- Η υποβοήθηση στα διεθνή βήματα και τους διεθνείς οργανισμούς, των πρωτοβουλιών των Κυβερνήσεων και των πολιτικών ήγεσιών Ελλάδος και Κύπρου, για τη λύση του Κυπριακού Προβλήματος, είναι αναγκαία για την πλήρη αποκατάσταση της διεθνούς νομιμότητας. Αυτό θα έπιτευχθεί με την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής, την επιστροφή των προσφύγων στις πατρογονικές εστίες τους, τη λύση του ανθρωπιστικού προβλήματος των άγνωστων, το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την περιφρούρηση της βεβηλωμένης και λεηλατούμενης πολιτισμικής μας κληρονομιάς στα κατεχόμενα έδαφη.
- Κρίθηκε αναγκαία ή συστηματοποίηση των διμερών επαφών των δύο Εκκλησιών, ή χορήγηση ύποτροφιων και ή από κοινού δράση τους για τη στήριξη της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας. Επίσης τονίστηκε ή αναγκαιότητα συνεργασίας σε θέματα βιοηθικής, οικολογίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μεταναστών, νεότητας, οικογενείας, ναρκωτικών, έιτζ, γυναικείων θεμάτων και άλλων συγχρόνων ζητημάτων.
- Η χρησιμότητα της συνεργασίας των δύο Εκκλησιών στους διορθόδοξους, διαχριστιανικούς και διαθρησκευτικούς διαλόγους, αποτελεί αναγκαιότητα της ζωής των δύο Εκκλησιών.

Επίσημη Επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου

Παγκύπριο Γυμνάσιο

Τάφος Αγ. Λαζάρου

Στό χώρο της κρεμάλας

Με τον Πρόεδρο της Βουλής

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Έκδηλώσεις στη μνήμη του Άθ. Διάκου στη Λαμία

Με απόλυτη έπιτυχία ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 22 Απριλίου οι πολιτιστικές εκδηλώσεις «Διάκεια 2007», που διοργάνωσε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φθιώτιδος με την συνεργασία της Ι. Μητροπόλεως, του Δήμου Λαμιέων, της ΜΕΡ.ΥΠ. και του Δήμου Υπάτης. Η τελευταία εκδήλωση ήταν η Θ. Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Λαμίας και η τέλεση μνημοσύνου υπέρ ανα-

παύσεως του μαρτυρικώς τελειωθέντος υπέρ πίστεως και πατρίδος ήρωα της Άλαμάνας Άθανασίου Διάκου. Ο Σεβ. κ. Νικόλαος τιμώντας τη μνήμη του Διάκου τέλεσε χειροτονία Διακόνου, του Φωτίου Γιώργη, τελειοφοίτου της Άνωτέρας Έκκλησιαστικής Άκαδημίας Άθηνων και μέσα σε κλίμα συγκινησεως και έθνικης εξάρσεως αναφέρθηκε στη φωτεινή και γενναία μορφή του άητου της Ρούμελης Άθανασίου Διάκου. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας ο Σεβ. προσφώνησε τον παριστάμενο Άρχηγό του Γ.Ε.Σ. στρατηγό Δ. Γράψα και σε ένδειξη τιμής και αναγνωρίσεως των υπηρεσιών του προς την πατρίδα του επέδωσε το άγαλματίδιο του Άθ. Διάκου, το οποίο φιλοτεχνήθηκε με πρωτοβουλία της Ι. Μητροπόλεως και του άπενειμε και το μετάλλιο της Μητροπόλεως ευχηθείς συγχρόνως ύγεια, δύναμη και έπιτυχία εις το έργο του μέσα σε έπιδοδοκίμασι των παρισταμένων.

Έκδηλώσεις στην Ι. Μητρόπολη Πατρών

Με ξεχωριστή λαμπρότητα εορτάστηκε στις 15.04.07 στον Ι. Ν. Παντανάσσης Πατρών (έκ μεταφοράς) ή ιερά μνήμη του Άγιου Έθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε' Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, όπως κάθε χρόνο με πρωτοβουλία του Συλλόγου των έν Πάτραις Γορτυνίων «Ο Άγιος Γρηγόριος ο Ε'». Ο Σύλλογος αυτός έχει λαμπρή ιστορία αφού οι Γορτυνιοί ανέκαθεν είχαν δυναμική παρουσία στην Άχαϊκή Πρωτεύουσα. Στην Άρχιερατική Θ. Λειτουργία προέστη ο Σεβ Πατρών κ. Χρυσόστομος, συμμετείχε πλήθος κόσμου και σύσσωμη ή έν Πάτραις παροικία των Γορτυνίων. Στη συνέχεια σχηματίστηκε πομπή ή οποία κατέληξε στην προτομή του Άνδριάντος του Άγιου Γρηγορίου του Ε', απέ-

ναντι από τον Ιερό Ναό, όπου ανεπέμφθηκε ειδική δέηση και κατατέθηκαν στέφανοι από τις Άρχές του τόπου.

Με την ευκαιρία της Εορτής του Πάσχα ή Ι. Μ. Πατρών οργάνωσε ειδική γιορτή για τα παιδιά των Ιερέων. Διακόσια και πλέον παιδιά μαζί με τους γονείς τους κατέκλεισαν το Συνεδριακό Κέντρο του Α.Τ.Ε.Ι. Πατρών όπου πραγματοποιήθηκε ή γιορτή αυτή για πρώτη φορά στην Πάτρα και άφορούσε στα παιδιά των κληρικών από την νηπιακή ήλικία έως και τους μαθητές Λυκείου. Επίκαιρα άσματα και ύμνους Έκκλησιαστικούς με ανάλογη προβολή στην όθνη από τα Πάθη και Άνάσταση του Κυρίου παρουσίασε ή Νεανική-Κατηχητική ομάδα του Ι. Ν. Άγ. Ιωάννου

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Παράλιας Πατρών. Ο Σεβ. Πατρών κ. Χρυσόστομος αναφέρθηκε στην Έρατική οικογένεια, στο ρόλο της στην κοινωνία σήμερα, στις δυσκολίες της ανατροφής των παιδιών, αλλά και στην ανάγκη που τον ώθησε να πραγματοποιήσει αυτή την έορτή. Ίδιαίτερος αναφέρθηκε στην προσφορά των πολύτεκνων

Ιερέων, αφού συγκριτικά με άλλες ομάδες πληθυσμού οι Ιερείς μας είναι οι πρώτοι και στον τομέα αυτό. Επίσης τόνισε την τιμή που αισθάνονται και την έν Χριστώ κατήχηση τα παιδιά των Ιερέων γιατί έχουν κληρικούς γονείς, κάτι που το βίωσε και ο ίδιος αφού ο μακαριστός πατέρας του ήταν Ιερέυς.

Πάσχα στην Ι. Μητρόπολη Σύρου**Πνευματικές εκδηλώσεις στην Ένορία Άγ. Γεωργίου στο Παλαιοχώρι**

Με ξεχωριστή μεγαλοπρέπεια τελέστηκε, στις 14 και 15 Απριλίου ή Πανήγυρη του Ι. Ν. Άποστόλου Θωμά Παλαιοχωρίου, της Ι. Μ. Έλευθερουπόλεως, με την παρουσία του Θεοφ. Έπισκόπου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου, Άρχιγραμματέως Ι. Συνόδου Πατριαρχείου Άλεξανδρείας. Ο Θεοφ. χοροστάτησε στον Π. Έσπερινό, ιερούργησε στην Θ. Λειτουργία κηρύττοντας τον Θείο Λόγο και προέξηρχε στην λιτανεία του Ι. Λειψάνου και της Τιμίας Εικόνας του Άποστόλου Θωμά. Συγκινητική ήταν ή παρουσία όχι μόνο του ιερού κλήρου και του πιστού λαού αλλά και των Άρχων του Νομού Καβάλας και Έπαρχίας Παγγαίου, τις οποίες θερμότατα ευχαρίστησε ο Προϊστάμενος του Ναού και Άρχ. Έπίτροπος Παγγαίου Πρωτ. κ. Θεοχάρης

Καλπάκογλου. Με πενθήμερες εορταστικές πνευματικές εκδηλώσεις εξάλλον (21-25.4.07) λαμπρότατα πραγματοποιήθηκε και ή Πανήγυρη του ιστορικού Έν. Ι. Ν. Άγ. Γεωργίου, στα πλαίσια της οποίας, εκτός των καθορισμένων από το τυπικό της Έκκλησίας μας

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

λατρευτικῶν συνάξεων, παρουσιάστηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού από το Νηπιαγωγείο Παλαιοχωρίου, με την φροντίδα της Νηπιαγωγού κ. Μιχ. Κεχαγιόγλου και τῶν νηπίων, θεατρική σκηνή με τίτλο «Ο Ἅγιος

Γεώργιος καὶ ὁ δράκος». Ἐπίσης, ὡς λήξη καὶ ἀποκορύφωμα τῶν ἐργασιῶν τῆς διαμόρφωσης τοῦ προαυλίου χώρου τοῦ Ναοῦ, τελέστηκε κι ὁ Ἅγιασμός τῶν Θυρανοιξίων τοῦ Ἱ. Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγ. Φανουρίου.

Φόνος δύο καλογραιῶν στὴν Ἱ. Μ. Ἄρτοκωστᾶς

Νεκρὲς βρέθηκαν ἡ ἡγουμένη καὶ ἡ μοναχὴ τῆς Ἱ. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἁγίου Ἀνδρέα Ἄρτοκωστᾶς Κυνουρίας στὶς 24 Ἀπρι-

λίου. Πρόκειται γιὰ στυγερὸ ἐγκλημα ποὺ ἐνῶ ἐκτυπώνεται τὸ τεῦχος δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξιχνιαστῆ. Τὸ γεγονός προξένησε μεγάλη θλίψη καὶ ἀναστάτωση ὄχι μόνο στὴν περιοχή ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀναμεταδόθηκε ἀπὸ τὰ διεθνή Μέσα Ἐνημερώσεως. Εἶναι ἡ δεύτερη ἐγκληματική ἐνέργεια ποὺ συμβαίνει τελευταῖα στὴν περιοχή τῆς Ἱ. Μ. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, μετὰ τὴν κλοπὴ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας ἀπὸ τὴν Ἱ. Μ. Ἐλώνης. Ἡ Ἱ. Μ. Ἄρτοκωστᾶς, ποὺ δὲν ἔχει ἄλλες ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς μοναχές, εἶναι παλαιότατη καὶ ἡ ἰδρυσὴ τῆς ἀνάγεται στὸ 930.

Ἡμερίδα τοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων

Τὸ Παρατηρητήριο Κοινωνικῶν Φαινομένων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργάνωσε στὶς 24.04.07 στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱ. Μ. Πεντέλης, Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα με θέμα: «Ὁ δημόσιος ρόλος καὶ λόγος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα». Στὴν Ἡμερίδα ἔκαναν εἰσηγήσεις: ὁ κ. Κ. Δελικωνιστάντης, Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν με θέμα: «Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπέναντι στὶς προκλήσεις τῆς Νεωτερικότητας», ὁ κ. Δ. Παπαϊωάννου, Θεολόγος - Ἐκπαιδευτικός - π. Εἰδικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπ. Ε.Π.Θ. με θέμα: «Ὑπάρχει χώρος γιὰ τὴν Ἐκκλησία στὴν Κοινωνία τῶν Πολιτῶν;» ἡ

κ. Β. Γεωργιάδου, Ἄν. Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας στὸ Πάντειο Πανεπιστήμιο, με θέμα: «Ἡ Ὀρθόδοξη ἀνήκει στὴν ἰδιωτικὴ ἢ τὴ δημόσια σφαῖρα;». Ἀκολούθησε Στρογγυλὴ Τράπεζα με θέμα: «Ὁ δημόσιος λόγος καὶ ρόλος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα», στὴν ὁποία προέδρευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Σ. Ε. ἐπὶ τῶν Διορθόδοξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ συμμετέσχον οἱ: κ. κ. Γερ. Ἀρσένης, π. Ὑπουργός-Βουλευτῆς, Π. Παναγιωτόπουλος, π. Ὑπουργός-Βουλευτῆς καὶ Ἱ. Κουιδάρης, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Τριαντάφυλλου Κ. Μπολτέτσου

Γιὰ νὰ
ζήσει
ὁ Γάμος

Λαμία
2007

Γιὰ νὰ ζήσει ὁ Γάμος

Κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις τῆς Ἱ. Μ. Φθιώτιδος (Κέντρο Γάμου καὶ Οἰκογένειας) τὸ βιβλίο «Γιὰ νὰ ζήσει ὁ Γάμος» τοῦ Γραμματέα τῆς καὶ Ὑπευθύνου τοῦ Κέντρου Γάμου καὶ Οἰκογένειας Τριαντάφυλλου Κ. Μπολτέτσου, θεολόγου (Μ.Τ.) τὸ ὁποῖο θέλει νὰ δηλώσει τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο καὶ μὲ κάθε πιθανὸ λόγο νὰ ὑπογραμμίσει τὴν θέληση ὅλων «νὰ ζήσει ὁ γάμος». Τὸ βιβλίο προλογίζει ὁ Σεβ. Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογένειας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος. Ἡ κεντρικὴ διάθεση τοῦ βιβλίου, τοῦ ὁποῖου ἡ λιανικὴ τιμὴ εἶναι 6 Εὐρώ, τὸ Βιβλιοπωλεῖο «Ἐνθεον» Ἱ. Μ. Φθιώτιδος, Χατζοπούλου καὶ Σατωβριάνδου, πλατεῖα Πάρκου, Λαμία (351 00), τηλ. 22310.36204. (E-Mail: imfth@otenet.gr).

Ἱ. Πανηγύρη τῶν Εὐβοέων Ἁγίων

Τὴν Κυριακὴ 29.04.07, πανηγύρισε μὲ λαμπρότητα ὁ Ἱ. Ν. τῶν Εὐβοέων Ἁγίων στὴν Ἐξω Παναγίτσα τῆς Χαλκίδος, με τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου καὶ Χαλκίδος, Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων κ. Χρυσοστόμου. Τὴν παραμονὴ τελέσθηκε ὁ Π. Ἐσπερινὸς στὸν ὁποῖο χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸ θεῖο λόγο ὁ Σεβ. Σισανίου κ. Παῦλος, ἐνῶ τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ στὸ Ἄρχ. Συλλεΐουργο προεξήρχε καὶ μίλησε ὁ Σεβ. Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἄρτοκλασίας, τὴν ὁποία προσέφερε ὁ Δήμος Χαλκιδέων καὶ ὅλοι ἐργαζόμενοί του, τῶν ὁποῖων προστάτες εἶναι οἱ Εὐβοεῖς Ἅγιοι. Ἡ ἑορτὴ καθιερώθηκε τὸ 1971 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο (Σελέντη). Οἱ γνωστοὶ

ἕως τώρα Ἅγιοι ποὺ συνδέθηκαν με τὴν Εὐβοία, ἀλλὰ καὶ τὰ Νησιὰ τῶν Σποράδων καὶ συγκαταλέγονται στοὺς Εὐβοεῖς Ἅγιοι εἶναι: Ἀπόστολος Παῦλος, Ἅγιος Μεθόδιος Ὁλύμπου, Ἅγιος Ρηγίνος ὁ Λεβαδεύς, Ὁσῖος Νίκων ὁ «Μετανοεῖτε», Ὁσῖος Χριστόδουλος τῆς Πάτμου, Ὁσῖος Νικόλαος ὁ Σικε-

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

λιώτης, Ὁσίου Γρηγόριος ὁ ἐν Στρογγύλῃ τῶν Λιχάδων, Ὁσίου Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ὁ Χαλκιδεύς, Ὁσίου Εὐθύμιος ὁ ἀσκητής, Ὁσίου Δανιὴλ ὁ «Στυλῆτης», Ἅγιος Ἀν-

θιμος Ἀθηνῶν καὶ Εὐρίπου καὶ Πρόεδρος Κρήτης ὁ Ὁμολογητής, Ὁσίου Γεράσιμος Σιναΐτης ὁ Εὐβοεύς, Ὁσίου Ἰωσήφ ὁ Εὐβοεύς, Ὁσίου Σάββας ὁ νέος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ, Τιμόθεος Μητροπολίτης Εὐρίπου, Ὁσιομάρτυς Θεοφάνης, Ὁσίου Συμεῶν ὁ ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων, Ὁσίου Δαβὶδ ὁ ἐν Εὐβοίᾳ, Ὁσιομάρτυς Γεράσιμος ὁ Μεγαλοχωρίτης, Ὁσίου Ἰωάννης ὁ Ρώσος, Ὁσίου Ἱερόθεος ὁ ἐκ Καλαμῶν, Ὁσίου Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, Ὁσίου Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, Ὁσίου Νήφων, ὁ νέος Κοινοβιάρχης, Ἅγιος Νεκτάριος ὁ Πενταπόλεως, Ὁσίου Νεόφυτος ὁ Προσμονάριος.

Ἐκδηλώσεις στὴν Ἱ. Μ. Κορίνθου

Τὴν Κυριακὴ 6.5.07, στὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἁγ. Φωτεινῆς Κορίνθου, προέστη ὁ Σεβ. κ. Διονύσιος καὶ παρέστησαν τὸ Διοικ. Συμβούλιο καὶ ἄλλα μέλη, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κορίνθου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐτῶν ἔχουν καθιερώσει καὶ ἐορτάζουν τὴν Πανηγύρη αὐτή. Οἱ ἀπόφοιτοί τῆς παλαιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἔχουν ψυχικούς δεσμούς τόσο μὲ τὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Φωτεινῆς, γιατί ἐκεῖ τελοῦσαν καθημερινὰ Ὅρθρο καὶ Θ. Λειτουργία, προσευχόμενοι ἀφενός, ἀλλὰ καὶ ἐξασκούμενοι λειτουργικά, ὅσο καὶ μὲ τὸ κτίριο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τὸ σημερινὸ Διοικητήριο δηλαδή, ὅπου ἡ Νομαρχία τῆς Κορινθίας στεγάζει τὶς ὑπηρεσίες της, γιατί στοὺς χώρους της, διδάσκονταν καὶ ἐσπούδαζαν, ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκτροφοί, σιτίζονταν καὶ κοιμώνταν μέσα, ἐπὶ ἐπτὰ ὀλόκληρα χρόνια. Ὁ Σεβ. κ. Διονύσιος, πού γιὰ πρώτη φορά παραβρέθηκε στὴν ἐκδήλωση αὐτή, τοὺς καλωσόρισε μὲ πατρικὴ ἀγάπη. Στὶς προθέσεις καὶ τοὺς σχεδιασμοὺς τοῦ Σεβ. εἶναι, τόσο τὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο ὅσο καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, πού ἀποτελοῦν ἐνιαῖο κτηριακὸ συγκρότημα,

ἀλλὰ καὶ κόσμημα ὅλης τῆς Κορινθίας, νὰ ἀξιοποιηθοῦν ἐπισκευαζόμενα, μὲ τὸν ἀπαραίτητο σεβασμὸ στὴν ἀνεπανάληπτη ἀρχιτεκτονικὴ τους μορφή, μετὰ δὲ ταῦτα, πέραν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τους κάλλους, τὸ ὁποῖο θὰ ἀναδειχθεῖ ἀρκούντως, θὰ φιλοξενήσουν σύγχρονες καὶ πολλαπλές Ἐκκλησιαστικὲς Ὑπηρεσίες. Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ὁ Σεβ. Κορίνθου παρέστη στὴν ἐορτὴ λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων στὴν Παναγία τοῦ Σινοικισμοῦ Κορίνθου καὶ στὴν Αἶθουσα Χρυσοστόμου Σμύρνης καὶ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν διοργάνωση καὶ τὰ παιδιὰ μετὰ ἄλλων εἶπε: «*Δεσμεύομαι ἀπὸ τὸ Βῆμα αὐτὸ σήμε-
ρα ὅτι τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα θὰ ἀναμορφωθοῦν καὶ θὰ παρακολουθῶ προσωπικὰ τὴν Κατηχητικὴ πρόοδο τῆς κάθε Ἐνορίας. Δεσμεύομαι δὲ ἐπίσης, πρὸς σᾶς τοὺς νέους καὶ ὅλης τῆς Κορινθίας, ὅτι τοῦ χρόνου ἡ Λήξη τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων θὰ ἔχει Παγκορινθιακὸ χαρακτήρα καὶ θὰ γίνῃ μὲ ὅλη τὴν ἀρμόζουσα μεγαλοπρέπεια σὲ Στάδιο, γιατί σᾶς τὸ χρωστάμε καὶ γιατί ἀποτελεῖ ἡ εὐπρέπιά σας παράδειγμα πρὸς μίμηση καὶ πρέπει νὰ σᾶς δεῖ ὁλος ὁ Λαὸς μας.*»

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος στὴ Ναύπακτο

Τὸ πολύτιμο λείψανο τοῦ χεριοῦ τοῦ ἱερομάρτυρος Ἁγ. Πολυκάρπου κατέχει ἡ Ἱ. Μ. Ἀμπελακιωτίσσης τῆς Ἱ. Μ. Ναυπάκτου, τὸ ὁποῖο κατέχεται μία φορά τὸ ἔτος στὴν Ναύπακτο. Ἐφέτος ἡ ἔλευση τοῦ τιμίου Λειψάνου ἔγινε τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων. Ἡ ὑποδοχὴ του ἐτελέσθη τὸ Σάββατο 21 Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα μπροστὰ στοὺς Δημαρχεῖο. Τὸ λείψανο, πού μετέφερε ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Ἀμπελακιωτίσσης π. Πολύκαρπος, τὸ ὑποδέχθη-

καν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἱερόθεος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ. Ἐπειτα μεταφέρθηκε ἐν πομπῇ στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, ὅπου τελέσθηκε πανηγυρικὸς Ἐσπερινός, στὸν ὁποῖον χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ὁ Σεβ. κ. Ἐφραίμ. Ἀκολούθησε βραδινὴ λιτανεῖα ὡς τὸ γραφικὸ λιμάνι τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ὁποία συνόδευσαν ἡ Παπαχαλαράμπειος Φιλαρμονικὴ, μαθητὲς τοῦ Β' Δημοτικῆ Σχολείου Ναυπάκτου καὶ τοῦ Κατηχητικοῦ τῆς Ἐνορίας μὲ τὰ φαναράκια τους καὶ ὁ πιστὸς λαὸς. Τὴν ἐπομένη τελέσθη ἀρχιερατικὸ συλλεῖτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. κ. Ἐφραίμ. Ἐπειδὴ ἐφέτος συνέπεσε νὰ πανηγυρίζῃ καὶ ἡ τρίτη Ἐνορία τῆς πόλεως, ὁ Ἅγιος Γεώργιος, τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου μεταφέρθηκε κατὰ τὴν θ. Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ καὶ τὸ ἀσπάσθη τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν πού τὸν πλημμύρισαν.

Τὸ Πνευματικὸ Κέντρο ἁγίου Γεωργίου Ναυπάκτου

Ἐνα νέο στολίδι προστέθηκε στὰ κτίρια τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μ. Ναυπάκτου. Πρόκειται γιὰ τὴν αἶθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου Ναυπάκτου. Τὰ ἐγκαίρια τελέσθησαν τὴν ἡμέρα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἐνορίας, ἐορτῆ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μέσα σὲ πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα. Ὁ Σεβ. στὴν ὁμιλία του ὑπογράμμισε τὴν ἀξία τῆς λειτουργίας τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου μιᾶς Ἐνορίας, ὑπενθύμισε τὴν ἐπιθυμία του, πού ἤδη πραγματοποιεῖται, ὥστε κάθε Ἱερός Ναὸς νὰ διαθέτει τὸ Πνευματικὸ του Κέντρο, εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη ὅσους βοήθησαν στὴν ἀνέγερση καὶ ἀποπεράτωση τοῦ Κέντρου, τοὺς Ἐφημερίους, Πρωτοπρ. π. Ἰωάννη Σπυρόπουλο καὶ π. Λάμπρο Κούτσικο, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο, τὸν Σύνδεσμο Ἀγάπης, τὴν Μηχανικὸ - Ἀρχιτέ-

κτονα κ. Ἑλλῆ Λάγιου-Μητρολιού, πού προσέφερε τὰ σχέδια, τὴν ἐπίβλεψη καὶ τὴν ὅλη μέριμνα γιὰ τὴν διακόσμηση τοῦ Κέντρου, τὸν τ. Δήμαρχο κ. Κ. Κουίδα καὶ τὸν σημερινὸ Δήμαρχο κ. Παπαθανάση.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ του ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Του κ. Γεωργίου Π. Πατρώνου,
Όμοτ. Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

1. Κήρυγμα και σωτηρία

Στην αρχαία Εκκλησία το κήρυγμα, όπως ή κατήχηση και ή μετοχή στα μυστήρια της Εκκλησίας, είχε και αυτό ως κέντρο αναφοράς τή σωτηρία. Το σωτηριολογικό γεγονός βρισκόταν και βρίσκεται στην ουσία όλων των λειτουργικών και λατρευτικών πράξεων που ζούν οι πιστοί στην καθημερινή τους πνευματική ζωή.

Αυτό έχει κεντρική σημασία και μάς διαφοροποιεί από κάθε άλλη έρμηνεία που δίνουν σήμερα πολλοί στις πράξεις και ενέργειες της Εκκλησίας. Σήμερα αρκετοί θεολόγοι και κήρυκες του λόγου του Θεού δίνουν περισσότερη έμφαση στο κοινωνικό και παιδευτικό χαρακτήρα του κηρύγματος. Το θεωρούν πιο πολύ ως πολιτιστικό γεγονός και αποσιωπούν τον σωτηριολογικό χαρακτήρα του κηρύγματος.

Στοχεύουν μάλλον σε μια παιδευτική θρησκευτική άγωγή, όμιλούν για την ανάγκη πνευματικής ανύψωσης του λαού, όπως κάνει και ή κάθε μορφωτική και σχολική προσπάθεια και δίνουν έμφαση στον ήθικό χαρακτήρα των ανθρώπων, στις αρετές και στις καλές πράξεις. Σκοπός το καλό και το αγαθό και ή πραγμάτωση στην κοινωνία του καλού και ενάρετου πολίτη. Η αρετή, λοιπόν, θεωρείται προσωπικό επίτευγμα του ανθρώπου.

Υπ' αυτή την προοπτική χάνεται ή σημασία και ή λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, ή έννοια της προσκλήσεως για έπιστροφή και άφεση των αμαρτιών. Όλα παρουσιάζονται ως υπόθεση προσωπικού πνευματικού αγώνα και πιστής εφαρμογής των εντολών και των ήθικών κανόνων της Εκκλησίας.

Το κήρυγμα, όμως, στην Όρθόδοξη παράδοση είναι ένταγμένο στο όλο έργο και μυ-

στήριό της Εκκλησίας. Κήρυγμα, κατήχηση, πνευματική άγωγή, δεν θα είχαν καμιά σημασία αν δεν αποκαλύπταν το μυστήριο της Εκκλησίας, το μυστήριο της λειτουργίας της σωτηρίας στη ζωή των πιστών.

Είναι ένδεικτικό, ότι τίποτε δεν τελείται στο χώρο της λατρείας, καμιά λειτουργική και λατρευτική πράξη, αλλά και κανένα μυστήριο δεν πραγματοποιείται, εάν επάνω στην Αγία Τράπεζα ή σε κάποιο λατρευτικό χώρο δεν υπάρχουν δυο βασικά λατρευτικά αντικείμενα, δηλαδή το ιερό Ευαγγέλιο και το ιερό Αντιμήνσιο. Αυτό σημαίνει, πρακτικά, ότι συνυπάρχει ο λόγος του Θεού –το κήρυγμα και ή κατήχηση– με την έμπειρία των πιστών και τή μαρτυρική ζωή της Εκκλησίας –τά ιερά λείψανα των Όσίων, των Μαρτύρων και των Αγίων.

Δεν είναι τυχαίο και ούτε δευτερεύον, ότι ο άπόστολος Παύλος τόνισε ιδιαίτερα το σωτηριολογικό χαρακτήρα του κηρύγματος με τή φράση «*ευδόκησεν ο Θεός δια της μωρίας του κηρύγματος σώσαι τους πιστεύοντας*» (Α' Κορ. 1,21). Οι πιστοί, όπως σώζονται με τή χάρη του Αγίου Πνεύματος και με τή μετοχή τους στα μυστήρια της Εκκλησίας, έτσι σώζονται και με τή ακρόαση του λόγου του Θεού, του κηρύγματος.

Ακόμη, είναι ένδεικτικό ότι πολλοί έρευνητές θεολόγοι έπισημαίνουν μεγάλες διαφορές μεταξύ του σημερινού και του αρχαίου κηρύγματος και οι διαφορές έπικεντρώνονται στην ουσία και στο θεολογικό περιεχόμενο του κηρύγματος και όχι στα έξωτερικά όμιλητικά στοιχεία. Άρα, είναι ανάγκη να ξαναβρούμε “το χαμένο κέντρο” του χριστιανικού κηρύγματος που είναι ή σωτηρία του κάθε πιστού.

2. Το δογματικό και θεολογικό περιεχόμενο του κηρύγματος

Βασικό και πρωταρχικό στοιχείο του κηρύγματος είναι ή πίστη με έκφραση και διατύπωση του δόγματος. Η δογματική διδασκαλία είναι δομικό στοιχείο του κηρύγματος, της διδαχής και της κατήχησης. Και το δόγμα δεν εκφράζεται δια μέσου του κηρύγματος σε μία γλώσσα και φρασεολογία ακαδημαϊκή και άκατανόητη, αλλά άπλή, εύληπτη και με κάθε σαφήνεια. Τα δόγματα όνομάζονται και όροι πίστεως, που σημαίνει ότι έρχονται να προσδιορίσουν τα όρια και τήν κατεύθυνση της ζωής μας. Όπως μια κοίτη ποταμού όρίζει τή ροή του νερού και δεν τήν ανακόπτει και όσο βαθιάειν ή κοίτη τόσο ή ροή είναι πιο δυνατή και ουσιαστική, έτσι και το δόγμα με τους όρους της πίστεως βαθιάειν και ουσιαστικοποιούν τήν πνευματική ζωή.

Η παρέκκλιση από το δόγμα μάς οδηγεί στην αίρεση. Και ή οποιαδήποτε αίρεση ουσιαστικά δεν προσβάλλει τον Θεό αλλά αλλοιώνει και αλλοτριώνει τον άνθρωπο. Η Εκκλησία έδωσε σκληρούς αγώνες εναντι των αίρέσεων, όχι για να “σώσει” τον Θεό αλλά για να διαφυλάξει και να σώσει τον άνθρωπο. Κάθε αίρεση έχει φοβερές συνέπειες στην πνευματική πορεία του ανθρώπου. Γι' αυτό το κήρυγμα και ή κατήχηση είναι ανάγκη να άγγιζούν τα ουσιώδη αυτά θέματα της πίστεως και του δόγματος. Μ' αυτό τον τρόπο φωτίζουν και κατευθύνουν σωστά τήν πνευματική ζωή. Σκοπός του κηρύγματος είναι ή τελείωση και ή θέωση του ανθρώπου και αυτό δεν σημαίνει κάποιο εύσειβιστικό και ήθικιστικό βερμπαλισμό στο περιεχόμενο του κηρύγματος.

Το δόγμα είναι πάντοτε «*θεοκεντρικό*», δηλαδή τριαδολογικό, χριστολογικό και πνευματολογικό. Και τα ουσιώδη στοιχεία του κηρύγματος πρέπει να αναφέρονται στα βασικά αυτά θεολογικά θέματα, με μια έννοια κατοχύρωσης όχι μόνο της πίστεως αλλά και της πνευματικής ζωής.

Άπό τήν άλλη πλευρά, τα ανθρωπολογικά θέματα με τα προβλήματα της καθημερινό-

τητας της ζωής βρίσκονται στο χώρο της οικονομίας της Εκκλησίας. Και ή Εκκλησία αντιμετώπιζει τα θέματα αυτά άνάλογα με τα έκάστοτε ιστορικά δεδομένα, μέσα στους νέους προβληματισμούς της ζωής και γ' αυτό οι «*κανόνες της Εκκλησίας*» έχουν συχνά έπίκαιρο χαρακτήρα και εκφράζουν μια συγκεκριμένη τοπική και χρονική παράδοση. Όλα αυτά σημαίνουν σύνδεση του δόγματος με τή ζωή και της θεωρίας με τήν πράξη. Η Όρθοδοξία δεν κρίνεται μόνο από το όρθο δόγμα και τήν όρθή πίστη αλλά και από τήν όρθοπραξία. Ο μεγάλος θεολόγος π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, πολύ σωστά μάς λέει, πως ο Χριστιανισμός είναι έμπειρία ζωής. Ο Χριστιανισμός κρίνεται από τήν ποιότητα ζωής που προβάλλει στους ανθρώπους.

Σήμερα έχουμε άπωθήσει το δόγμα από το κήρυγμα. Ουσιαστικά σήμερα το κήρυγμα είναι ήθικιστικό και ήθιοπλαστικό. Τίποτε περισσότερο. Γι' αυτό οι πιστοί μας άγνοούν ουσιαστικά το δόγμα και τή δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας. Αυτό σημαίνει παράλληλα και άρνηση της «*όμολογίας της πίστεως*» προς τα έξω, προς τον κόσμο των ανθρώπων της άγνοιας. Άλλά από τήν άλλη πλευρά δογματοποιήσαμε τήν καθημερινή ζωή και όμιλούμε με άπόλυτο τρόπο για τήν καθημερινή συμπεριφορά, για τις κοινωνικές έκδηλώσεις, για τήν ένδυση, τήν τροφή και τήν ψυχολογία, ώσαν αυτά να άποτελούν “το δόγμα” και τήν ουσία της πνευματικής ζωής.

Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος δεν θεωρεί έκκοσμίκευση τήν οικονομία της Εκκλησίας να έπιλύει άνάλογα με τα δεδομένα της κάθε έποχής τα προβλήματα των ανθρώπων, αλλά έκκοσμίκευση θεωρεί τήν άμφισβήτηση των δωρεών του Αγίου Πνεύματος στην καθημερινή ζωή των πιστών.

Σήμερα προτιμούμε και προτείνουμε με το κήρυγμα ένα είδος άπολογητικής του Χριστιανισμού, αντί της «*άπολογίας*» και της «*όμολογίας*» της πίστεως, που σημαίνει στο τέλος μαρτυρία και μαρτύριο.

Άλλά θα συνεχίσουμε.

1. Οί Πατέρες στο λαό μας.

Ο καθορισμένος ήδη από την εκκλησιαστική μας ήγεσία για έφετος, το 2007, έορτασμός της 1600ης επετείου από την Κοίμηση του Άγιου Ιωάννου του Χρυσοστόμου δίνει σε όλους μας την πολύτιμη ευκαιρία να στρέψουμε με σεβασμό προσεκτικότερη, τη σκέψη μας στον μεγάλο Πατέρα και Διδάσκαλο της Εκκλησίας μας.

Βέβαια, πρέπει να ομολογήσουμε με ευχαρίστηση, ότι στην Όρθοδοξη Εκκλησία μας οί λεγόμενοι Πατέρες και Διδάσκαλοι της δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο μόνο των θεολόγων ή των μελετητών της εκκλησιαστικής

I. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: «Προσεγγίζοντας τὸ μυστήριο»

Ιστορίας ή της εκκλησιαστικής γραμματείας.

Τώρα μάλιστα, τις τελευταίες δεκαετίες, με την επανέκδοση των Πατερικών έργων, πού συνοδεύονται από μεταφράσεις και εκλαϊκευμένες έρμηνείες και αναλύσεις των περιεχομένων των, ήλθαν οί Άγιοι Πατέρες πὸ κοντὰ στο λαό μας.

Όχι ότι δεν ήσαν και προηγουμένως. Άκόμη και τότε πού οί επιβλητικοί τόμοι των έφυλάσσοντο εύλαβικά σε παλαιά Μοναστήρια ή σε Βιβλιοθήκες αιωνόβιων εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, οί διδασκαλίες των, τὸ πνεῦμα των ήσαν παρόντα μεταξύ του λαοῦ μας.

Διότι οί Εὐχές της Θείας Λειτουργίας, με τις οποίες τελούμε τὸ Μυστήριο της Θείας Εὐχαριστίας, δεν είχαν βγει από τον κάλαμό τους; Οί ὕμνοι, πού ψάλλονται στις μεγάλες έορτές της πίστεώς μας και χαροποιούν κάθε χριστιανική ψυχή, δεν είναι έμπνευσμένοι από τις όμιλίες και τις διδαχές των; Μήπως τὸ αυθεντικό κήρυγμα, πού τρέφει με οὐράνιο μάννα τὴ ψυχή, δεν είναι των Πατέρων τὸ κήρυγμα; Μήπως ἀρκετοί από τους Κανόνες της Εκκλησίας μας, οί όποιοι ρυθμίζουν με τὸν τε-

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

λειότερο τρόπο τὰ ἤθη και τὴν συμπεριφορὰ κληρικῶν και λαϊκῶν, δεν εἶναι κάποτε αὐτούσια ἔργα των Ἁγίων Πατέρων μας;

2. Τὸν «ἐλάτρεψαν»!

Ἄλλα παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ έορτασμός έφετος της επετείου, των 1600 ἐτῶν από της κοιμήσεως του ἱ. Χρυσοστόμου, έχει πολλά νὰ ωφελήσει και Κληρο και λαό, έφόσον με προσοχή ἐγκύψουν και στο βίο του και προπάντων στα ἀθάνατα ἔργα, πού μᾶς κληροδότησε. Ἄς μὴν διαφύγει της προσοχῆς κανενός, ότι ὁ ἱερός Χρυσόστομος από τότε πού ζοῦσε στην Ἀντιόχεια και ἀργότερα στην Κωνσταντινούπολη, και μέχρι σήμερα, δεν εἶχε ἀπλῶς θαυμαστές, ἀλλὰ έραστὲς των λόγων του!

Ἢδη ὁ μαθητὴς του και ὁ πὸ ἀξιόπιστος βιογράφος του, ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλενουπόλεως Παλλάδιος, ἄνθρωπος κατ' ἔξοχὴν πνευματικός και διακριτικός, παρακαλεῖ τὸν Θεόν νὰ μὴν διαψευσθεῖ ποτέ στα αἰσθήματα ἀγάπης, πού τρέφει για τὸν Διδάσκαλό του. «Χριστέ μου, ἱκετεύει ὁ πνευματικώτατος ἐπίσκοπος, δῶσε ποτέ νὰ μὴ ντροπιαστοῦν ὅσοι ἀγάπησαν τὸν ἱερό Χρυσόστομο!» («οἱ φιλοῦντες αὐτόν, Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ καταισχυνηθῶσαν»).

Στὸν δὲ Μεσαίωνα, ἀναφέρει κάποιος, νεαρὴ σύζυγος τόσο πολὺ εἶχε ἐνοχληθεῖ από τὴν ἀγάπη του συζύγου της πρὸς τὸν ἱερό Χρυσόστομο, ὥστε σε μία ἔξαρση ζήλειας, εἶπε ἡ δυστυχῆς, ότι μία ἡμέρα ὅλα τὰ συγγράματα του ἱεροῦ πατρὸς θὰ τὰ ἔρριπτε στη φωτιά!

Ἀγαπήθηκε πολὺ, μέχρι λατρείας ὁ ἱερός Πατὴρ, ὥστε στις ἡμέρες της δοκιμασίας του πολλοὶ θρηνώντας νὰ εὐχονται, «καλύτερα νὰ ἔσβηνε ὁ ἥλιος στὸν οὐρανό, παρά νὰ ἐκλεινε τὸ στόμα του ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου!» (Συνέφερε ἵνα ὁ ἥλιος συνέστειλε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησεν». Ἄλλὰ και μέχρι σήμερα, θαυμαστές και λάτρεις του πάγκαλλου λόγου του ἐπὶ χρόνια, ὅπως ὁ ἄλλος ὁ

διπλανός των, καθημερινὰ θὰ πιεῖ τὸν καφέ του ἀπαραιτήτως ἢ τὸ ποτήρι τὸ γάλα, αὐτοὶ θὰ ἀνοίξουν κάθε ἡμέρα και θὰ διαβάσουν κάποιες σελίδες ἀπὸ μία ὀμιλία του. Τόση ἀνάγκη τὸν ἔχουν!

Ἐνθυμεῖται ὁ γράφων τις ταπεινὲς αὐτὲς γραμμὲς, πὼς ὅταν πρὶν χρόνια βρέθηκε προσκυνητὴς στο κελλὶ του ἀείμνηστου Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς στη Μονὴ Τσέλιε και ρώτησε περίεργα τὸν συνοδό του, ἄξιο πνευματικὸ παιδὶ του Γέροντα και σημερινὸ Ἐπίσκοπο της γειτονικῆς χώρας, για τὴ σχέση του Ὁσίου Πατρὸς του με τὸν ἱερό Χρυσόστομο, ἀπήντησε: Μᾶς ἔλεγε ὁ Γέροντας ότι και μόνη ἡ σκέψη του Χρυσοστόμου τὸν συγκλόνιζε! Και μάλιστα μᾶς εἶχε μισοομολογήσει, ότι τὴν ἡμέρα της γιορτῆς του εἶδε κάποια θεϊκὴ ὄπτασία.

3. Μυστήριο!

Και ἄλλα πάμπολλα περιστατικὰ στη ζωὴ της Ὁρθόδοξης Εκκλησίας μας μαρτυροῦν τὴν ἔξαιρετικὴ θέση, πού κατέκτησε ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ὁ ἱερός Πατὴρ μας στην καρδιά του Ὁρθόδοξου χριστιανοῦ. Τώρα νὰ ρωτήσουμε, γιατί τόση ἀγάπη στο ὄνομα του; Ἡ ἀπάντηση και εύκολη και δύσκολη. Εὐκολη, ἐὰν παραπέμψουμε στα ἀθάνατα ἔργα του, πού ἀποστάζουν ἀκόμη, θαλερότατα και πανέμορφα, παρά τὸ πέρασμα πάνω τους τόσων αἰῶνων, τὸν γλυκασμό της θεϊκῆς σοφίας. Εὐκολη, ἐὰν παραπέμψουμε στα θαυμαστά και σπουδαῖα ἔργα της ζωῆς του.

Και δύσκολη, ὅμως, διότι και μετὰ τὴν ἐνασχόληση με τὰ συγγράμματά του και τὴν ἀνάλυση του βίου του ἡ ἀπάντησή μας δεν εἶναι πλήρης. Θὰ μείνει μετέωρο στη σκέψη μας τὸ ἐρώτημα, τί ἦτο τελικὰ ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀρχιερεὺς και διδάσκαλος, ὁ λιπόσαρκος και ἀπλὸς Ἐπίσκοπος, με τὸ φωτεινὸ πνεῦμα και τὸν ρωμαλέο λόγο, ὁμοιος του ὁποῖου δεν ξαναεμφανίστηκε στη χριστιανικὴ ἱστορία.

Ναί! ὁ Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μένει ἔξω ἀπὸ κάθε ἱστορικὴ και γραμματολογικὴ ἀνάλυση. Εἶναι ἓνα μυστήριο, ὅπως ὅλα ὅσα σχετίζονται με τὸ μυστήριο του Θεοῦ και των ἀνθρώπων Του.

Ναί! μπορεῖ νὰ ἐκήρυξε τὸ λόγο του Εὐαγγε-

λίου με περισσὴ εύγλωττία, σαφήνεια και λαμπρότητα, με διαύγεια κρυστάλλινη, με καταπληκτικὴ διεισδυτικότητα στα βαθῆα του Πνεύματος.

Ναί, μπορεῖ νὰ ὑπῆρξε ἔρμηνευτὴς των Γραφῶν με ὅλη τὴ βαθειὰ σημασία της λέξεως. Σήκωσε, (πὼς ἀλλιῶς νὰ τὸ παραστήσωμε), ἀνέσυρε μυστηριωδῶς τις λέξεις, τις φράσεις, τις σελίδες της Γραφῆς και μᾶς ἀπεκάλυψε τὰ κρυμμένα ἀπὸ κάτω ὑπέροχα και σωτήρια νοήματα, ὥστε σήμερα νὰ μὴν νοεῖται ἔρμηνευτικὴ προσπάθεια (ἄλλη «ἀνάγνωση», ὅπως τὴν λένε) χωρὶς τὴ συνδρομὴ του ἱεροῦ μας Πατρὸς.

Ναί, μπορεῖ νὰ μετέδωσε στο λαό του Θεοῦ τις διδασκαλίες του Εὐαγγελίου ἀνεπιτήδευτα, ἀλλὰ και με ἀκρίβεια και ἐπιστημοσύνη, με μοναδικὴ γλυκύτητα και χάρη, ταπεινά, ἀνθρώπινα, χωρὶς ἴχνος κομπασμοῦ, ὥστε ὁ λόγος του νὰ εἶναι ἓνα μοναδικό, ἀνεπανάληπτο ἀμάλγαμα ὑψηλῶν καθαρῶν νοημάτων, εὐγενῶν αἰσθημάτων ἀγίας ψυχῆς και λόγου κομψότατου ἀλλὰ και σεμνοῦ και γλυκυτάτου, ἄκουσμα ἐξαισιον, ποίημα, μελωδία και για μικροὺς και για μεγάλους και για σοφοὺς και για ἀγραμμάτους. Τέχνη λόγου καταπληκτικὴ μαζί με ταπεινό, χριστιανικώτατο ἦθος, ψυχῆς ἀγίας, ἀγαπώσης και τὸν Θεόν και τοὺς ἀνθρώπους! (Θεέ μου, τί ἀνυπέβλητος συνδυασμός!).

Ὅμως θὰ εἴμαστε ἀνακόλουθοι, ἐὰν με ὅσα χαράξαμε προηγουμένως, θὰ ἰσχυρίζομασταν ότι προσεγγίσαμε ἢ λύσαμε τὸ μυστήριο του Χρυσοστόμου. Ὅχι! Ὁ θεῖος Πατὴρ μένει ἔξω ἀπὸ κάθε ἀνάλυση ἱστορικὴ και γραμματολογικὴ. Μέχρις ἐδῶ! «Ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σύ ἔστηκας, γῆ ἀγία ἐστὶ», ἄβατη στους πολλοὺς, ἄφραστη ἀπὸ τοὺς μικροὺς και ταπεινοὺς ἰχνηλάτες της σκέψεώς του.

Ὁρθὰ εἶπαν, ότι στη γλώσσα ἐπάνω του μεγάλου Πατρὸς ἀναπαύοταν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιον! Εἶχε χάρισμα μοναδικό. Ἄνωθεν! Σπανιώτατο, ἐπίζηλο σε ὅλους τοὺς αἰῶνες. Διότι τὸ ἄξιζε! Διότι ὁ Πανάγαθος Δομήτωρ της Εκκλησίας μετὰ τὸν μέγαν Παῦλον, τὸ Στόμα Του στὸν κόσμος, ἔπρεπε, ἦτο ἀνάγκη, νὰ δωρήσει στην Εκκλησία Του τὸν Ἁγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον!

Του Πρωτ. κ. Βασιλείου Θερμού

ΕΧΟΝΤΑΣ κατά νοῦν τὴν προτροπὴ τοῦ Μ. Βασιλείου (βλέπε τίτλο) νὰ ἀντλοῦμε μὲ τὴ μελέτη κάθε καλὸ ἀπὸ ὅσα γραπτὰ ὑπάρχουν γύρω μας, συνεχίζω τὴ συνήθεια νὰ προτείνω γιὰ τὸ καλοκαίρι ποὺ ἔρχεται κάποια βιβλία τὰ ὁποῖα ἐκτίμησα. Ἔχω καὶ ἄλλοτε δηλώσει ὅτι θεωρῶ ἀπολύτως ἀπαραίτητο τὸ διάβασμα γιὰ τὸν κληρικό, δεδομένου ὅτι, κατὰ τὸν ἅγιο Νεκτάριο, ἡ μονομερὴς καλλιέργεια θρησκείας ἀνευ παιδείας «ἄγει εἰς δεισιδαιμονίαν» («Ἡ ἀγωγή τῶν παίδων καὶ αἱ μητέρες», σ. 31).

Σὰν τὶς μέλισσες στὰ λουλούδια

Ὁ μακαριστὸς Ἰωάννης Φουντούλης, περὶ τοῦ ὁποῖου δὲν χρειάζονται συστάσεις, ὑπογράφει τὸν δεύτερο τόμο ἀπὸ τὰ Τελετουργικά θέματα (ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας). Φλέγοντα ζητήματα συναντοῦμε ἐδῶ, ὅπως ἡ λειτουργικὴ ἀνανέωση, ἡ γυναίκα στὴ Λατρεία, τὸ ἀσματικὸ τυπικὸ, τὰ ἄμφια, ὁ ἱερέας ὡς μυσταγωγός, σύγχρονα λειτουργικὰ προβλήματα κ.ἄ.

Ἀπὸ τὴν γραφίδα τοῦ σπουδαίου θεολόγου μας κ. Γεωργίου Μαντζαρίδη βγήκε τὸ Ὀδοιπορικὸ θεολογικῆς ἀνθρωπολογίας (ἔκδ. Μονῆς Βατοπαιδίου). Θεολογικές, πατερικές καὶ ἀσκητικές μελέτες ἐπὶ ποικίλων θεμάτων καταγράφονται μὲ εὐληπτο τρόπο καὶ ἀμυγῆς ὀρθόδοξο φρόνημα. Ὠφέλιμο ἔργο.

Ὁ γνωστὸς μας π. Μωσῆς ἀγιορείτης συνέλεξε ὁμιλίες του περὶ πόνου καὶ ἀρρώστιας, ὡς μυστηρίων τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς πρό(σ)κλήσεων πρὸς ἀγιασμό. Ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῶν μεταμο-

σχεύσεων. Πόνημα μὲ ποιμαντικὴ χρησιμότητα, ποὺ καθίσταται ἀκόμη πιὸ ἐγκυρο λόγῳ τῆς προσωπικῆς συνάφειας τοῦ συγγραφέα μὲ τὸν πόνο. Ὅλα αὐτὰ στὸ βιβλίο του *Ὁ ἅγιος πόνος: μαθητεία στὴν ἐπίσκεψη τοῦ πόνου στὴ ζωὴ μας* (ἔκδ. Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας).

Ἀπὸ τὴ πάλλουσα ἱερατικὴ καρδιὰ τοῦ π. Μιχαὴλ Καρδαμάκη χαιρόμαστε τὸ νέο καρπὸ τῆς, τὸ βιβλίο *Ὁ γάμος, μυστήριον μέγα* (ἔκδ. Τῆνος). Ἀσχολεῖται μὲ τὸ πῶς θὰ «ἀνακαλυφθεῖ» πάλι ὁ γάμος ἀπὸ τοὺς χριστιανούς, πῶς θὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ σύγχυση γιὰ τὸν κύριο σκοπὸ του, πῶς θὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ ἐξωχριστιανικὲς παραδόσεις, πῶς θὰ μεταφρασθεῖ ἡ Θεολογία μας σὲ πράξη στὴ ζωὴ τοῦ ζευγαριοῦ καὶ τῆς οἰκογένειας.

Ὁ γνωστὸς καθηγητὴς κ. Ἐμμανουὴλ Περσελῆς παρήγαγε ἕνα σημαντικό βιβλίο, τὸ *Πίστη καὶ Χριστιανικὴ ἀγωγή* (ἔκδ. Γρηγόρη). Ἐξετάζοντας τὴ θεωρία τοῦ James Fowler γιὰ τὰ στάδια ἀνάπτυξης τῆς πίστεως στὸ παιδί καὶ στὸν ἔφηβο, συμβάλλει στὴν κατανόηση τῆς θρησκευτικότη-

τας τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴ διαφοροποίηση τῆς ὄριμης ἀπὸ τὴν ἀνώριμη θρησκευτικότητα. Βεβαίως διαθέτει ἐπιστημονικὸ χαρακτήρα ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἀποθαρρύνει τοὺς πνευματικούς ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν «ἐργαλεῖα» γιὰ νὰ προσεγγίσουν τὸν θρησκευόντα ψυχισμό. Τὸ βιβλίο θέτει τὶς βάσεις μιᾶς ποιμαντικοψυχολογικῆς κατανόησης τοῦ γιατί κάποιοι ἄνθρωποι παραμένουν ἐσαεὶ σὲ χαμηλότερο ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξη καὶ ἡλικία τους ἐπίπεδο πίστεως.

Μέσα στὰ ἔργα πνευματικῆς οἰκοδομῆς ποὺ μᾶς ἔχει προσφέρει ὁ π. Ἀθηναγόρας Καραμαντζάνης ξεχωριστὴ θέση κατέχει τὸ πολύτιμο βιβλίο *Ὁ ἑαυτὸς μας καί... ὁ ἄλλος*

Τὰ ἐρωτήματά σας καὶ οἱ προτάσεις σας νὰ ἀπευθύνονται στὸν π. Βασίλειο Θερμό, Ἐρατοῦς 11, Παλλήνη 153 51 ἢ στὸ thermosv@otenet.gr.

ἑαυτὸς μας: ἐρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας (ἔκδ. Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ). Ἀσχολεῖται μὲ ἕνα τομέα ἀπολύτως ἀναγκαῖο ἀλλὰ παραμελημένο: τὴν κρυφὴ πλευρὰ μας ἢ ὁποῖα παρεμβάλλεται ἐπιζήμια στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ καὶ στὴν ποιμαντικὴ μας δραστηριότητα. Πολλὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσωπικότητα καὶ συμπεριφορὰ τοῦ κληρικοῦ ἐξετάζονται ἐδῶ μὲ ἀπλό τρόπο καὶ μᾶς εὐαισθητοποιοῦν σὲ ἄγνωστα σημεῖα τοῦ ψυχισμοῦ μας.

Ὁ θεολόγος Θανάσης Παπαθανασίου, μὲ τὴ γνωστὴ φρεσκάδα τῆς σκέψης του καὶ τὴ ζωντάνεια τοῦ λόγου του, μᾶς προσφέρει τὸ βιβλιαράκι *Μὲ τὴν ψυχὴ στὰ πόδια: ἀπὸ τὸ μνηματὸ τὸ κενὸ στοὺς δρόμους τοῦ κόσμου* (ἔκδ. Ἐν πλῶ). Ἀξιοποιώντας τὸ χάρισμα νὰ ἐκφράζεται θεολογικὰ μὲ σύγχρονο λεξιλόγιο καὶ ἀντλώντας κυρίως ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ τὴν Ὑμνολογία, μᾶς εἰσάγει στὴ σημασία τῆς (ἱερ)ἀποστολῆς γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶλλον μᾶς προτρέπει νὰ ἀναλογισθοῦμε πῶς εἴμαστε λεῖψοι χριστιανοὶ χωρὶς τὴν ἀποστολικὴ μέριμνα.

Ἀνοιγόμενοι περισσότερο στοὺς δρόμους τοῦ κόσμου συναντοῦμε ἕνα βιβλίο, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τὸν χῶρο τῶν μεταναστῶν. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν πλάσματα τοῦ Θεοῦ σὰν ἐμᾶς, μὲ τὴ δική τους προσωπικὴ ἱστορία καὶ πάλη. Πρόκειται γιὰ μίαν συλλογὴ ἐκθέσεων παιδιῶν μεταναστῶν (τωρινοῦ ἢ καὶ μελλοντικοῦ ποιμνίου μας), ἀπὸ τὸ δημοτικὸ μέχρι καὶ τὸ λύκειο, στὶς ὁποῖες ἀφηγοῦνται πῶς ἔφθασαν στὴν Ἑλλάδα καὶ πῶς νοιώθουν τώρα ἀνάμεσά μας. Σὲ πολλὰ σημεῖα πραγματικὰ ἀγγίζει τὴν ψυχὴ μας. Μιλῶ γιὰ τὸ βιβλίο *Ἐ, φίλε!* (ἔκδ. Κέδρος).

Γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ προβληματιστοῦν καὶ νὰ ἐμβαθύνουν σὲ ζητήματα ἐκλαϊκευμένης ψυχολογίας, καὶ μάλιστα συνδυασμένης μὲ τὴν πνευματικὴ προοπτικὴ, δυὸ ἐνδιαφέροντα βιβλία προσφέρονται μὲ ἄφθονες ποιμαντικὲς ἐφαρμογές. Τὸ *Ἀγκα-*

λιά μὲ τὸν ἑαυτὸς μας (ἔκδ. Ἀκρίτας) ὑπογράφεται ἀπὸ τὴν κ. Ντέμη Σταυροπούλου, μὲ στόχο νὰ καταδείξει τὸ πρόβλημα τῆς ἐγωκεντρικότητας ὅπως ἐκδηλώνεται στὰ ἄγχη μας καὶ στὴ συμπεριφορὰ μας. Ἐνῶ ἡ κ. Μάρω Βαμβουνάκη μᾶς χαρίζει τὸ πρῶτο μὴ λογοτεχνικὸ βιβλίο τῆς, *Ὁ παλιάτσος καὶ ἡ ἀνιμα* (ἔκδ. Ψυχογιός). Ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων, μὲ τὸ πότε αὐτὲς γίνονται ὑγιεῖς καὶ πότε νοσηρὲς (δηλαδὴ βασανίζοντας καὶ τὸν ἑαυτὸ καὶ τοὺς ἄλλους) .

Στὸν χῶρο τῆς λογοτεχνίας δυὸ βιβλία χρήσιμα γιὰ κληρικούς θὰ εἶχα νὰ προτείνω. Τὸ ἕνα προέρχεται ἀπὸ τὴ γνωστὴ μας κ. Γαλάτεια Σουρέλη καὶ ξαφνιάζει εὐχάριστα μὲ τὴν τόλμη τῆς συλλήψεως ἀλλὰ καὶ τῆς γραφῆς. Μὲ τίτλο *Εἶναι κανεὶς ἐδῶ*; (ἔκδ. Πατάκη) ἀφήνει νὰ ζωντανέψουν τρεῖς ἀφηγήσεις ἰσάριθμων μελῶν μιᾶς οἰκογένειας. Ὅπως συχνὰ δυστυχῶς συμβαίνει, λειτουργοῦν ὡς τρεῖς παράλληλοι μονόλογοι ἐξιστόρησης τριῶν δραμάτων, φανερώνοντας τὴν τραγικὴ ἀποξένωση μεταξύ τους. Πολύτιμο γιὰ πνευματικούς, οἱ ὁποῖοι ἀκοῦμε τόσο συχνὰ μονομερεῖς διηγήσεις μὲ τίμημα τὴν ἐλλιπὴ ἢ ἐσφαλμένη κατανόηση.

Τὸ ἄλλο ἀποτελεῖ ἔργο τῆς Βρετανίδας Ἐλίζαμπεθ Γκάσκελ μὲ τίτλο *Ρουθ* (ἔκδ. Μαῖστρος), τὸ ὄνομα τῆς ἡρώιδας. Μιὰ ἀπλὴ κοπέλλα πέφτει θύμα ἀποπλάνησης καὶ γεννᾷ τὸ ἐξώγαμο παιδί τῆς. Καθὼς τὸ μεγαλώνει μέσα σὲ μιὰ κοινωνία μὲ ποικίλες ἀντιδράσεις, ἡ ἴδια προχωρεῖ σταδιακὰ πρὸς τὴν ἀγιότητα, χωρὶς φυσικὰ νὰ τὸ συνειδητοποιεῖ -καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο. Ἀξίζει τὸ χρόνο καὶ τὸν κόπο.

Θὰ κλείσω μὲ τὸ πρωτότυπο βιβλίο τοῦ Ἡλία Λιαμῆ, *Ψίθυροι τῶν ἀγγέλων* (ἔκδ. Ἀκρίτας). Λογοτεχνικὴ ἀδεία ὁ συγγραφέας «συζητᾷ» μὲ συγκεκριμένους ἁγίους στὸ πλαίσιο τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ κοινωνίας. Προβληματισμὸς ρεαλιστικὸς, γλώσσα τρυφερή. Σπάνια συναντοῦμε τέτοιο συνδυασμό, γι' αὐτὸ καὶ ἐγκύπτουμε μὲ προσοχὴ σὲ ὅσα ἔχει νὰ μᾶς πει- καὶ εἶναι πολλὰ.

Εὐλογημένο καλοκαίρι!

Ποιά ή σημασία του αντιδώρου στη λειτουργική μας ζωή;

Του Πρωτ. Θεμιστοκλέους Στ. Χριστοδούλου, Δρος Θ.

Επειδή κατά καιρούς πολλά και διάφορα διαπιστώνουμε όλοι όσοι είμαστε με τη χάρη του Θεού ποιμένες του λογικού ποιμνίου σχετικά με τη χρήση και τη σημασία του αντιδώρου, επιθυμώ να χαράξω λίγες γραμμές με βάση την Ίερά Παράδοσή μας.

Καταρχήν το αντίδωρο είναι εύλογο μένος άρτος. Κι αυτό γιατί κατά την ώρα που γίνεται ή ακολουθία της προσκομιδής προσφέρονται άρτοι, (πρόσφορα) συνήθως 3 ή 5 για να εξασχούν οι μερίδες, πρώτα ο άμνος που συμβολίζει και τυποί το σώμα του Κυρίου μας Ίησού Χριστού, δεύτερον ή τριγωνική μερίδα της Θεοτόκου, τρίτον οι μερίδες των 9 ταγμάτων, δηλαδή πάντων και πασών των αγίων της Εκκλησίας μας, τέταρτον ή μερίδα του οικείου μας επισκόπου (Άρχιεπισκόπου ή Μητροπολίτου για τὰ ἐν Ἑλλάδι δεδομένα) και τέλος μερίδες των ζώντων και κεκοιμημένων, της θριαμβεύουσας και της στρατευομένης Εκκλησίας. Τὰ υπόλοιπα των άρτων αυτών (δηλ. των προσφόρων) χρησιμοποιούνται για τὸ αντίδωρον. Και φυσικά τὸ μέγεθος των αντιδώρων δέν μπορεί να είναι ιδιαίτερα μεγάλο και ικανῶς χορταστικό (sic), ἀλλά τέτοιο πού να ἐπαρκεί ὥστε να διανέμεται σε ὅσους δέν μετέλαβαν των ἀχράντων Μυστηρίων, οί ὅποιοι σύμφωνα με τὸν ἅγιο Συμεών Θεσσαλονίκης «οί πάντες ἐκείνου (ένν. του Σώματος και Αἵματος Χριστού, δηλ. του Δώρου) ικανοί μετασχεῖν τοῦτο δίδεται (δηλ. τὸ αντίδωρον) ἀντ' ἐκείνου» (P.G. 155, 301 D), πού είναι και τὸ Κύριο «Δῶρον» της Εκκλησίας. Η μετοχή, ὅμως, στον ἁγιασμό του Θεοῦ ἔρχεται σε κάθε ἄνθρωπο διὰ των αισθητῶν. Ὁ ἄνθρωπος με ἄλλα λόγια ἀνάγεται στα θεϊκά διὰ των αισθητῶν. Για τὸν λόγο αὐτὸ και τὸ αντίδωρο πού είναι μετοχή ἁγιασμοῦ Θεοῦ γίνεται δι' αὐτοῦ του αισθητοῦ ἄρτου. Σχετικά ὁ ἅγιος Συ-

μεών Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης θὰ πεί: Ἐπεὶ δὲ και δι' αισθητῶν τινων ὡς σῶμα περικειμένοις τὸν ἁγιασμόν ἔδει λαβεῖν, διὰ του αντιδώρου γίνεται» (P.G. 155, 745 D).

Ὡστόσο ή Εκκλησία μας καιτοι μπορεί ἀνάξιοι οί πιστοί να μην λαμβάνουν τὸ «Δῶρο», δέν θέλει κανείς να φύγει ἀπ' αὐτήν χωρίς να δώσει κάτι στον καθένα. Αὐτὸ τὸ κάτι είναι τὸ αντίδωρο. Είναι θὰ λέγαμε μιὰ πράξη ἀγάπης και φιλανθρωπίας για τούς ἀναξίους της μετοχής. Και μπορεί μὲν τὸ αντίδωρο να μην είναι τὸ ἴδιο Σῶμα Χριστοῦ, ὅμως είναι ἄρτος «ἁγιασμένος» γιατί σφραγίσθηκε ὁ ἄρτος με τή λόγχη και δέχθηκε ἀπό τὸν λειτουργοῦντα και προσκομίζοντα κληρικό τὰ ἅγια λόγια. Σχετικῶς ὁ ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ἀναφέρει: «Ἐπεὶ και ἁγιασμένος ἐστὶ και οὗτος ἄρτος, σφραγιζόμενος τε τή λόγχη, και ἱερά δεχόμενος ῥήματα» (P.G. 155, 304 A). Ὁ Μέγας Ἅγιασμός ἔρχεται στον πιστό με τή μετοχή στα Ἄχραντα Μυστήρια. Ὅμως, ἕνας ἔστω και μικρός ἁγιασμός ἔρχεται και ἀπό τὸ Ἀντίδωρο. Πρόκειται περί «δωρεᾶς θείας πάροχον» (P.G. 155, 304 A). Για τὸ λόγο αὐτὸ ἐμεῖς οί ποιμένες πρέπει να μάθουμε τούς πιστούς μας ὅτι τὸ αντίδωρο δέν είναι για «πρωινή δόση» τύπου τροφῆς-γεύματος χορταστικοῦ! (sic), ἀλλά μετοχή εὐλογίας και ἁγιασμοῦ. Κι ἕνα ψίχουλο να μεταλάβει ὁ πιστός ἀπό τὸ αντίδωρο, ἁγιαζεται. Ἀκοῦμε ἀκόμη ὅτι οί πιστοί μας ζητοῦν πολλά ἀντίδωρα για ὀλόκληρη τήν ἑβδομάδα. Καλή κι εὐλαβική ή συνήθεια. Ὅμως τὸ αντίδωρον είναι ἀντὶ της μετοχής των Ἀχράντων Μυστηρίων στη συγκεκριμένη ἡμέρα, χρόνο και τόπο τελέσεως της Θείας Εὐχαριστίας. Μαζὶ με τὸν Ἐκκλησιασμό ἔρχεται ή τὸ Δῶρο ή τὸ Ἀντίδωρον. Ἐκτός του Ἐκκλησιασμοῦ ποιά ή θέση του;

Ἀκόμη συνηθίζεται πολλοί κληρικοί ἔξ

αίτιας παλαιότερων συνηθειῶν ἀπό προκατόχους κληρικούς να μοιράζουν «ὕψωματα». Τὸ ὕψωμα κατ' ἀκρίβειαν της λέξεως είναι ὅ,τι ὕψωνεται ἀπό τούς ἄρτους στην Ἁγία Πρόθεση και προσκομίζεται. Ὅμως κάθε εὐλαβῆς πιστή κυρία ή κύριος πού παρασκευάζει με ζήλο και ζέουσα εὐσέβεια τὸ πρόσφορο, ζητᾶ ἀπό τὸ δικὸ της πρόσφορο ὕψωμα. Τότε συμβαίνουν δύο τινά. Ἡ ἀπό τὸ συγκεκριμένο πρόσφορο ἐξάγεται ή προσκομιδή, κάτι ἀπό τὰ προαναφερθέντα, ή ὕψωνονται ὅλα τὰ πρόσφορα στην Πρόθεση και ἔξ αυτῶν ἐξάγονται αὐτὰ τὰ ιδιαίτερα! (sic) ἀντίδωρα τὰ λεγόμενα «ὕψωματα» και μάλιστα τυλιγμένα σε χαρτί ή ἀσημόχαρτο. Φυσικά αὐτή ή συνήθεια, ὅπως και πολλές ἄλλες της λατρευτικῆς μας ζωῆς δέν ξεκόβονται με τή μέθοδο «της μαχαίρας». Ἄλλωστε και σ' αὐτήν τήν πράξη της ποιμαίνουσας Εκκλησίας κρύβεται κάτι πιὸ βαθύ. Αὐτὸ είναι ή εὐλαβική

ἐνασχόληση των πιστῶν μας με τὰ ἅγια πράγματα της Εκκλησίας μας. Δικαιολογώντας αὐτή τήν εὐλαβική διανομή του «ὕψωματος» ὁ ποιμένας δημιουργεῖ ἄμιλα πνευματικοῦ χαρακτήρα στους πιστούς του, τούς μαθαίνει τὸ ἱερό ἐργόχειρο της προετοιμασίας του προσφόρου και τούς ὁδηγεῖ βήμα-βήμα στην πνευματική ζωή ἐπαγωγικά. Και για να μην είναι ἀσυνεπῆς στο ὅτι μόνο ἀπό τὰ προσκομιζόμενα τὰ 3 ή 5 πρόσφορα ἐξάγονται τὰ ὕψωματα, ἄς προσκομίζει ὅλα τὰ προσφερόμενα πρόσφορα, ιδιαίτέρως τὰ ζυμωτὰ «(=τὰ φτιαγμένα με τὸ χέρι στα σπῖτια, τὰ ἐπινομαζόμενα και σπιτικά) και ἄς ἐξάγει πολλά ὕψωματα ὅσο και ὅλα τὰ προσφερόμενα των πιστῶν. Και φυσικά κατὰ τήν ἀκολουθία της Ἱερᾶς προσκομιδῆς μπορεί ἀπ' ὅλα να ἐξάγει μερίδες ὑπὲρ ζώντων και κεκοιμημένων νύττοντας κάθε φορά ἀπό τὸ καθένα τὸ πρόσφορο.

Ἀκόμη ὑπάρχει ή εὐλαβική συνήθεια μερικῶν πιστῶν μας να ζητοῦν τὸ ὕψωμα της Θείας Λειτουργίας της Μεγάλης Πέμπτης για εὐλογία για ὄλο τὸ χρόνο. Αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐπιδράσει ἀπό τήν ἐξαγωγή του ἄμνου της Μεγάλης Πέμπτης για τή Θ. Κοινωνία των ἀσθενῶν. Κι αὐτή ή συνήθεια ἐντάσσεται στην ἀπλοϊκή εὐλάβεια πού προσπαθεῖ μέσα ἀπό τέτοιου εἶδους συνήθειες να ἁγιαζεται. Πρέπει ὅμως να σημειῶσω ἐν προκειμένῳ ὅτι τέτοιου εἶδους «ἐπιφανειακές» εὐλάβειες πόσο εὐκολα διαδίδονται μεταξύ των πιστῶν μας και πὼς ἄλλα σπουδαῖα και οὐσιαστικώτερα θέματα πού ἄπτονται της πνευματικῆς μας ζωῆς μένουν ἀνενεργά, ὅπως συνειδητὰ συμμετοχή στα Ἱερά Μυστήρια και ἀκολουθίες της Εκκλησίας μας, καθαρῆ ἐξομολόγηση κ.ἄ.

Τέλος, ἐπιθυμῶ να σημειῶσω τήν μετ' εὐλαβείας βρώση του αντιδώρου πού δείχνει και τὸν προσωπικό, κατ' ἐπίγνωση σεβασμό, του ἐσθιοντος «μετὰ φόβου Θεοῦ». Γιατί, τέλος πάντων, δέν είναι ὁ φόβος (=σεβασμός) μόνο για τὰ ἄχραντα Μυστήρια πού πρέπει να θεωρεῖται και είναι ἐκ του ὦν οὐκ ἄνευ ἀπαραίτητος, ἀλλά και για ἄλλα, ὅπως τὸ αντίδωρο, τὸ περίσσευμα του λαδιοῦ του Εὐχελαίου, τὸ καμμένο φυτιλάκι του κανδηλιοῦ μας, τὸ ἀποκέρι, ή μετάληψη του μικροῦ, πόσο μᾶλλον και του μεγάλου Ἅγιασμοῦ, τὰ ἀπονέρια της Βαπτίσεως και τόσα ἄλλα...

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΑΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τεύχος 1 Χειμῶνας 2007

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἐπίσκοπο Θέμα
2. Η Ἀπόση μας
3. Νέο από τις Υπηρεσίες Γυναικείων Θεμάτων
4. Λόγια Πατέρων και Μητέρων της Εκκλησίας
5. Νέο από την Ευρώπη και ὅλο τον Κόσμο
6. Ἐνοσχέρουρας Ἐδρίσας και γεγονότα
7. Ἐκδόσεις και Διαδίκτυο

Εκδόσεις από την Εὐδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γυναικείων Θεμάτων της Εκκλησίας της Ελλάδος (ΘΕΚ) 2007/2002, 80

Διεύθυνση: Βαρθόλμ 8 11242 Ἀθήνα
Τηλ. καὶ Fax: 010 210 516 6447
e-mail: womenes@epl.gr
www.ecclesia.gr/greek/womenes
ypod.com/mis/womenes.htm

Ὁλοτερο ἔργο: Ἀνάληψη Ἐκδόσεων ἀπὸ τὸν ἁγίον Βαρθολομαῖο Ἀθῶν. Τὸς οὐκὸς ἔδωκεν καὶ Χριστοῦ Μέντο

«Για να μην είμαστε μεταξύ μας ξένοι»
(Ὁ Χριστοδούλος σ. 243 στον Κανόνα Α')

Με τὴ χάρη του Θεοῦ και τις ἐπιλογές της Εκκλησίας μας ἀρχίζουμε τὴν καινούργια χρονιά με χριστὸς ἐπιθέσει και εὐχὴς σκεπτάμε να ξεκινήσουμε μια ἀσκήν πρωτοβουλία. Θέτουμε σε κυκλοφορία τὸ μικρὸ αὐτὸ φυλλάδιο, ἐπειδὴ νοιώσαμε τὴν ἀνάγκη να σὺς συναντήσουμε και να ἐπινοωνώσουμε μαζί σὺς, για να μην εἴμαστε μεταξύ μας ξένοι. Να σὺς γνωρίσουμε τὸ ἔργο της Εὐδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων, τὸ Διαμητροπολιτικὸ Δίκτυο Γυναικῶν και να σὺς ἐνημερώσουμε για τις δραστηριότητες των Ἱεροκείων Γυναικείων Θεμάτων των Ι.Μ. της Εκκλησίας της Ελλάδος. Να σὺς πληροφορηθούμε τον τρίτο ἵσσι θα μπορούσε η κάθε μιὰ από σὺς να θέσει τὸν εαυτὸ της στην υπηρεσία του κοινωνικοῦ ἔργου των ἐνοριῶν και Ι. Μητροπόλεων. Να ηροκομῆτε σε πολλὰ ἐπιπέδα τα χερσῶν, τις γνώσεις, τις δυνατότητες και τὸ χρόνο πού διαθέτετε. Η πάλι, να ἀνοχίσετε στήριγμα βοήθειας μέσα σε ἕνα οργανωμένο πλαίσιο ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Ἀπὸ τὸ περίοχημα της ἔμπεισης μιας ομάδας μπορούμε να ἀναληρώσουμε τὸ σπῆραμα μιας ἄλλης μέσο ἀπὸ τὴν λειτουργία του Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικῶν. Το φυλλάδιο, πού θα ἐπιδιώξουμε να κυκλοφορεῖ ἀνὰ τρίμηνο, ἐπιαιποῦμε να ἀναληρώσει τον χρόνο πού δέν διαθέτουμε κατὰ τις Συναξῆς και Συνδιοσεῖς, ὥστε με ἀνοση να ἀναλλώσουμε ἀμνηρίες, προβληματοῦς και τα ὄνειρά μας. Πιστεύουμε ὅτι θα ἀποτέλλει ἕνα θέμα, ὅπου θα φιλοξενεῖ τὴν ἀφιπλήρητη πληροφορία για διάφορα θέματα πού μας αφοροῦν. Ἐπιαιολόμενες τις ηροσεῖες της Παναγίας μας, εὐχόμαστε η ηροσῶθεια αὐτὴ να ἀποδεχθεῖ χροση και να φέρεῖ καρποῦς ἀλληλογῆς και συνεργασίας. ✦

«Οὐκ ἐνὶ ἄρσεν και θήλυ» (Προς Γαλάτας γ' 28)

Τὸ πρῶτο τεῦχος (χειμῶνας 2007) του φυλλαδίου πού κυκλοφορήθηκε ἀπό τήν Εὐδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γυναικείων Θεμάτων της Εκκλησίας της Ελλάδος, με σκοπὸ τήν ἀμφίπλευρη πληροφόρηση για θέματα πού ἀφοροῦν στην Εκκλησία και τις γυναίκες.

Ἐλεγε ὁ Ἀριστοτέλης:

☞ Διαφορετικοὶ ἄνθρωποι κυνηγοῦν τὴν εὐτυχία μὲ διαφορετικοὺς τρόπους καὶ διαφορετικὰ μέσα, καὶ ἔτσι φτιάχνουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους νέους τρόπους ζωῆς καὶ εἶδη διακυβέρνησης.

☞ Ἡ ἐλάχιστη ἀρχικὴ ἀπόκλιση ἀπὸ τὴν ἀλήθεια πολλαπλασιάζεται στὴν συνέχεια χιλιάδες φορές.

☞ Ἡ εὐτυχία μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμᾶς.

☞ Ἡ περισσότερὴ χαμένη ἀπὸ ὅλες τὶς μέρες τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποία δὲν γέλασε.

☞ Ἡ φύση δὲν κάνει τίποτα ἄχρηστο.

☞ Μὴν κρατᾶς τὴν ὀργή σου ἀθάνατη, ἀφοῦ εἶσαι θνητός.

☞ Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ τὴ φύση του κοινωνικό ὄν.

☞ Ὁ μορφωμένος διαφέρει ἀπὸ τὸν ἀμόρφωτο ὅσο ὁ ζωντανὸς ἀπὸ τὸν νεκρό.

☞ Οἱ ρίζες τῆς ἐκπαίδευσης εἶναι πικρές, ἀλλὰ ὁ καρπὸς τῆς γλυκός.

☞ Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες πράξεις ἔχουν ὡς αἷτιο ἓνα ἀπὸ τὰ ἑξῆς ἑπτὰ: τύχη, φύση, παρὸρμηση, συνήθεια, λογικὴ, πάθος, πόθο.

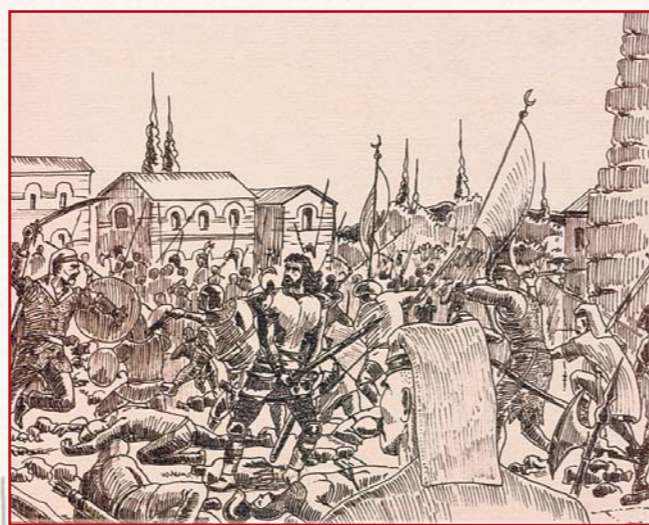
☞ Ὅσοι μελέτησαν τὴν τέχνη τῆς διοίκησης, ἔχουν πεισθεῖ ὅτι ἡ τύχη τῶν κρατῶν ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση τῶν νέων.

☞ Ὅταν τὰ πράγματα δὲν γίνονται ὅπως θέλουμε, τότε πρέπει νὰ τὰ θέλουμε ὅπως γίνονται.

☞ Τί εἶν' αὐτὸ πὺ γρήγορα γερνάει; Ἡ εὐγνωμοσύνη.

☞ Φαίνεται ὅτι κανεὶς δὲν προτιμᾶει νὰ εὐεργετήσῃ ἄλλους, ὅταν ἡ εὐεργεσία του θὰ παραμείνῃ μετὰ ἄγνωστη.

☞ Ὁ σκοπὸς τῆς τέχνης δὲν εἶναι νὰ ἀναπαραστήσῃ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τὴν ἐσωτερικὴ τους σημασία.

Μνήμη τῆς ἙΑλωσης

«Τὸ τέλος τῆς Πόλης φαίνεται ἀκόμα πειὸ λυπητερό ἅμα συλλογισθῆ κανέναν πὺς χαλάσθηκε τὸ μῆνα Μάη, τὶς μέρες πὺ μωσκοβολούσανε οἱ πασχαλιές κ' οἱ τριανταφυλλιές. Ἀνῆμερα πὺ σκλαβώθηκε ἡ Πόλη ἦτανε τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας, πὺ τῆ γιορτάζανε πάντα οἱ Πολῖτες στὶς 29 Μαγιοῦ μὲ μεγάλη δόξα στὴν ἐκκλησία τῆς, πὺ γίνηκε ὕστερα τζαμί. Μ' ὅλη τὴν ἀγωνία πὺ περνούσανε, οἱ γυναῖκες τὴν εἶχανε στολισμένη, κατὰ τὰ συνηθισμένα, μὲ στεφάνια καὶ μὲ περιπλοκάδες ἀπὸ τριαντάφυλλα. Τὴν ὥρα, πὺ μπήκανε μέσα οἱ Τοῦρκοι, ψέλνανε ἀκόμα οἱ ψαλτάδες. Τοὺς περάσανε ὅλους ἀπ' τὸ μαχαῖρι, κ' ἀπὸ τότε βαστᾶ ἡ ὄνομασία «Γκιουλ Τζαμί», δηλαδή «Τὸ Τζαμί μὲ τὰ τριαντάφυλλα», καὶ μ' αὐτὸ τὸνομα στέκει ὡς τὰ σῆμερα. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησιά λένε πὺς ὑπάρχει κ' ἓνα μνημόρι, ὅπῳχει ἀπάνω στὴν πλάκα τούρκικα γράμματα, πὺ λένε «Ἐδῶ κείτεται ἓνας μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ» καὶ πὺς αὐτὸς εἶνε ὁ τάφος τοῦ βασιλιᾶ Παλαιολόγου».

Φ. Κόντογλου: «Τὸ πάρσιμο τῆς Πόλης», ἔκδοση Ἀκρίτας στὴ σειρά Λῆπος 2003.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέβα

Μνημεῖο γιὰ τὸν Παπᾶ καὶ τὸν Δάσκαλο

Στὶς 13 Μαΐου π.ἔ. ἔγιναν στὴν Πάτρα τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς εἰδικῆς τιμητικῆς στήλης πρὸς τιμὴν τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ δασκάλου, δηλαδή τῶν ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Τὸ πρωτότυπο αὐτὸ μνημεῖο εὑρίσκεται στὸ προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδας. Ἡ Ἐγλυκάδα εἶναι ἓνα κατάφυτο προάστειο τῶν Πατρῶν, ἐκεῖ δὲ στρατοπέδευσε ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ὡς Δεσπότης τοῦ Μυστρά πρὶν στεφθεῖ Ἀυτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στὴν Ἀκολουθία, κατὰ τὴν ὁποία ἐτιμήθη ἡ Ἁγία Ὑπομονή, μητέρα τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, καθὼς καὶ στὴν ὅλη τελετὴ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος. Εἶναι πράγματι πολὺ ἀξιόλογη καὶ ἀξιέπαινη ἡ ἰδέα τῶν ἱερέων καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ναοῦ γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ μνημείου τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ δασκάλου. Τὸ μνημεῖο μᾶς φέρνει στὸ νοῦ τὶς ἄοκνες προσπάθειες πὺ κατέβαλαν ἐπὶ αἰῶνες καὶ μάλιστα σὲ περιόδους δουλείας οἱ ἱερεῖς μας καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι γιὰ νὰ μεταδώσουν στὰ ἑλληνόπουλα τὰ ζῶπυρα τῆς Πίστews, τὰ νάματα τῆς Ἱστορίας καὶ τὴν σωστὴ χρῆση τῆς διαχρονικῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Πολλὲς φορές μάλιστα οἱ δυὸ αὐτὲς ιδιότητες, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ δασκάλου, ταυτίζονταν καὶ συνέπιπταν στὸ ἴδιο πρόσωπο. Ὁ πάπα-δάσκαλος εἶναι μὴ ἡρωικὴ μορφή πὺ διέσωσε τὴν ἑλληνορθόδοξη ταυτότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἴτε σὲ περιόδους βασάνων καὶ δοκιμασιῶν εἴτε σὲ εἰρηνικὲς περιόδους, ὅποτε τὸν καλεῖ τὸ καθῆκον. Ἔστω κι ἂν κάποιος –ἐλάχιστος εὐτυχῶς– ἀρνοῦνται αὐτὴ τὴν πολυσχιδὴ προσφορὰ τοῦ κλήρου μας, ἡ Ἱστορία δὲν διαγράφεται. Χρειαζέται, ὅμως, ἡ προσπάθεια ὅλων μας γιὰ νὰ διαφυλάσσεται ἡ ἱστορικὴ μνήμη καὶ νὰ ἀποδίδεται ἡ ὀφειλομένη τιμὴ. Τὸ μνημεῖο τοῦ ἱε-

ρέως καὶ τοῦ δασκάλου στὴν Ἐγλυκάδα Πατρῶν ἔρχεται στὴν κατάλληλη στιγμή καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἐλάχιστο φόρο τιμῆς στοὺς πολυαρίθμους ὑπηρετές τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παίδειας μας.

Ἐκκλησία καὶ Σχολεῖο στὴν Κύπρο

Κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Κύπρο, ὁ ἴδιος καὶ ὅσοι τὸν συνοδεύαμε εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ παρατηρήσουμε πόσο στενὴ καὶ ἀγαστὴ εἶναι ἡ συνεργασία τῶν Ὀρθοδόξων κληρικῶν μὲ τὰ σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων. Σὲ κάθε πόλη καὶ κωμόπολη τῆς Κύπρου τὸν Μακαριώτατο ὑπεδέχοντο ἀντιπροσωπεῖες μαθητῶν μὲ τὰ λάβαρα τῶν σχολείων τους, τὰ ὁποῖα ἐκοσμῶντο μὲ εἰκόνες Ἁγίων. Πολλὰ σχολεῖα φέρουν τὸ ὄνομα Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐνῶ εἶναι σύνηθες τὸ φαινόμενο νὰ ἀνεγείρονται ναοὶ στὸ προαύλιο τῶν σχολείων. Ἡ ἐξομολόγηση γίνεται τακτικὰ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς στὰ σχολεῖα καὶ δὲν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις πὺ οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἐπιζητοῦν τὴν προσέλευση τοῦ πνευματικοῦ στὸ σχολεῖο. Στὸ Πανεπιστήμιο Κύπρου οἱ φοιτητῆς πὺ σπουδάζουν στὰ Παιδαγωγικὰ Τμήματα Δασκάλων καὶ Νηπιαγωγῶν παρακολουθοῦν ὑποχρεωτικὰ μαθήματα Ὀρθοδόξου Θεολογίας καὶ Διδακτικῆς τῶν Θρησκευτικῶν, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διδάξουν τὰ Θρησκευτικὰ στοὺς μικροὺς μαθητῆς τους. Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα μᾶς ἔκαναν νὰ θαυμάσουμε τὴν ἐμμογή τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων στὴν πίστη καὶ τὴν παράδοσή τους καὶ μᾶς προβλημάτισαν σχετικὰ μὲ τὶς ἀντίρροπες τάσεις πὺ καλλιεργοῦνται στὴν Ἑλλάδα. Ἐδῶ ἡ ἐξομολόγηση ἔχει ἀπαγορευθεῖ στὰ σχολεῖα ἀπὸ τὸν Αὐγουστο τοῦ 2006 καὶ στὰ περισσότερα Παιδαγωγικὰ Τμήματα. Ἄς προσευχηθοῦμε νὰ δίνει ὁ Θεὸς δύ-

ναμη στους κληρικούς και τους εκπαιδευτικούς της Ελλάδος και της Κύπρου ώστε να διατηρούν στενούς δεσμούς συνεργασίας προς όφελος των μαθητών και της κοινωνίας.

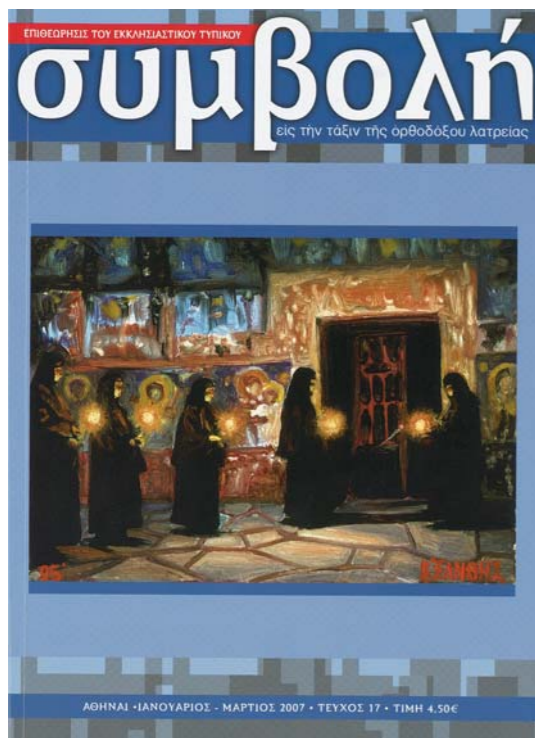
Ένα σύγχρονο «Κρυφό Σχολείο»

Στην Λεμεσό της Κύπρου λειτουργεί ένα σύγχρονο «Κρυφό Σχολείο». Έτσι είναι το όνομα του εκπαιδευτικού οργανισμού που έδρευε στην περιοχή Λαϊκή Λευκοθέα της Λεμεσού και περιλαμβάνει νηπιαγωγείο, ολοήμερο Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο. Το σχολείο λειτουργεί υπό την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Λεμεσού κ. 'Αθανασίου και υπό την πνευματική φροντίδα και οργανωτική επίμελεια του 'Αρχιμ. 'Επιφανίου Εύθυβουλου, Δρος Πατερικών Σπουδών. Σέ όλες τις βαθμίδες του σχολείου διδάσκεται το κανονικό πρόγραμμα του Κυπριακού Υπουργείου Παιδείας, αλλά

προστίθενται ώρες για επί πλέον διδασκαλία Θρησκευτικών και 'Αρχαίων 'Ελληνικών. Το σχολείο βρίσκεται δίπλα από τον ένορικό Ναό και οι μαθητές εκκλησιάζονται τακτικά. Επίσης το Κρυφό Σχολείο της Λεμεσού πραγματοποιεί ενδιαφέρουσες εκδόσεις αναφερόμενες στην 'Ορθόδοξη Πνευματικότητα και στην ιστορία της τοπικής 'Εκκλησίας. Χαιρόμαστε γι' αυτή την έπιτυχή προσπάθεια και εύχόμαστε να πολλαπλασιασθούν σε όλον τον 'Ελληνισμό τα σχολεία που δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην Χριστιανική άγωγή των νέων και στην αναλυτική διδασκαλία της διαχρονικής έλληνικής γλώσσας.

Ένας 'Αμερικανός αναζητεί την 'Ορθόδοξη πίστη

'Από τις εκδόσεις «Μακρυγιάννης» της Κοζάνης έκυκλοφορήθη σε Β' έκδοση το βιβλίο του 'Αμερικανού Φράνκ Σέφφερ με τίτλο «Χορεύοντας Μόνος» και υπότιτλο «Αναζητώντας την 'Ορθόδοξη Πίστη στον αιώνα των ψεύτικων θρησκειών». Τήν μετάφραση έχει φιλοτεχνήσει ο 'Αρχιμ. Αύγουστίνος Μύρου, Δρ. Θεολογίας και Φιλολόγος, ενώ προτάσσεται Πρόλογος του 'Αρχιμ. Γεωργίου, Καθηγουμένου της 'Ιερᾶς Μονῆς 'Οσίου Γρηγορίου 'Αγίου Όρους. 'Ο συγγραφεύς είναι ένας καταξιωμένος 'Αμερικανός συγγραφεύς και σκηνοθέτης, ο οποίος βαπτίσθηκε 'Ορθόδοξος στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Όπως τονίζει στον Πρόλόγο του ο 'Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης «το βιβλίο αυτό είναι μία δημόσια έξομολόγηση που αποκαλύπτει στον έτερόδοξο Χριστιανό ποιός είναι ο δρόμος που θα τον οδηγήσει στην πατρική του έστια. Είναι μία διεξοδική κριτική του πολιτισμού της Δύσεως και ταυτόχρονα μία παρήγορη αντιπροσφορά της αυθεντικής, αποστολικής, άγιοπατερικής έμπειρίας της 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας, της μόνης άληθινής 'Εκκλησίας του Χριστού». Είναι πράγματι έλπιδοφόρο να βλέπουμε ανθρώπους με διαφορετική οικογενειακή θρησκευτική παράδοση να μεταστρέφονται στην 'Ορθοδοξία και αυτό το γεγονός αυξάνει τις ευθύνες μας για συνεχή ιεραποστολική δράση, έσωτερική και έξωτερική, ή όποια θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών.

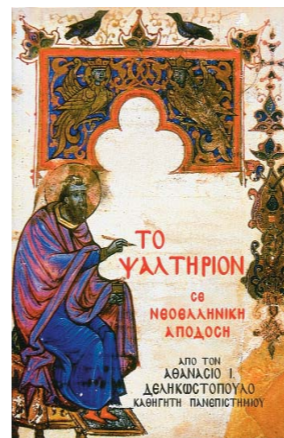

Με ενδιαφέροντα κείμενα σχετικά με την τάξη της 'Ορθόδοξου λατρείας κυκλοφορεί το τριμηνιαίο περιοδικό «Συμβολή».

Διευθυντής συντάξεως - ιδιοκτήτης Διον. Μπιλάλης - 'Ανατολικιώτης.

ΒΙΒΛΙΟ

παρουσίαση

'Από τον 'Αθανάσιο **Ι. Δεληκωστόπουλο**
ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
ΣΕ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΠΟΔΟΣΗ

'Ο καθηγητής 'Αθ. Ι. Δεληκωστόπουλος πέρα από την γνωστή πανεπιστημιακή του δραστηριότητα έχει έπιδοθει τα τελευταία χρόνια με την μεταφορά στην άπλη νεοελληνική γλώσσα σπουδαιών βιβλίων της Παλαιᾶς και της Καινῆς Διαθήκης με πολυάριθμες εκδόσεις όπως ή Καινή Διαθήκη, ή 'Αποκάλυψη του 'Ιωάννου και το Ψαλτήριον του Προφήτου Δαυΐδ με βάση το έπίσημο και αυθεντικό αρχαιοελληνικό κείμενο της μεταφράσεως των 'Εβδομήκοντα (Ο'). Τή δραστηριότητά του

αυτή έχουν έξάρει όλοι οί Προκαθήμενοι των 'Ορθοδόξων Πατριαρχείων και 'Εκκλησιῶν. Το «Ψαλτήριον» ή «Ψαλτήρι» είναι και σήμερα όπως ακριβώς κατά τους παλαιότερους αιώνες το βιβλίο της Π. Διαθήκης που διαβάζεται περισσότερο από κάθε άλλο. Και μάλιστα κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας αποτέλεσε το άλφαβητάρι της πίστεως και της έλπίδος για την ανάσταση του Γένους. Όπως σημειώνει στον πρόλογο του ο συγγραφεύς από το 1486 που τυπώθηκε για πρώτη φορά ως το 1821 είχε έκδοθει περισσότερες από 45 φορές. 'Ο κ. Δεληκωστόπουλος, βαθύς γνώστης των κειμένων της Π. και της Κ. Διαθήκης, και διαθέτοντας έξαιρετική αίσθηση των δυνατοτήτων της νεοελληνικής γλώσσας με την απόδοσή του στη γλώσσα αυτή, γλώσσα λυρική και ευαίσθητη, προσφέρει στον αναγνώστη του ένα κείμενο, ήδη γνωστό και αγαπητό στους πιστούς, ακόμη πιο εύπεπτο ακόμη και για εκείνους που δεν είναι σε θέση να απολαύσουν τα αιθέρια άρώματα, τις ανεπανάληπτες εικόνες και την βαθειά έκφραση πίστεως προς τον Θεό, ή όποια λυτρώνει τον άνθρωπο. Ένα βιβλίο ποιητικό δοσμένο στην νεοελληνική γλώσσα με ποιηση.

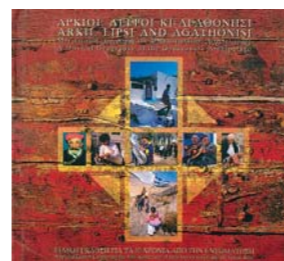
ΛΙΤΣΑ Ι. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

ΔΙΣΚΟ

παρουσίαση

«**ΑΡΚΙΟΙ,**
ΛΕΪΦΟΙ
ΚΙ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ»

Μια μουσική γεωγραφία του Δωδεκανησιακού 'Αρχιπελάγους

«Μέσα μου είναι μιᾶς πατρίδας ἴσκιος, *ονείρατα, άστραπές*»
Κωστής Παλαμᾶς

Το Δεδοκανησιακό αρχιπέλαγος είναι μια πλωτή πολιτεία από νησιά, που το καθένα συγκεντρώνει γύρω του, σαν ένα μικρό στόλο, νησίδες και βράχους, 393 νησίδες και βράχους, μέσα από τον κόσμο της σιωπῆς και τή μοναξιά τῆς

θάλασσας, τὰ ἄσημα αὐτὰ μικρονήσια, αὐτὸς ὁ κόσμος ὁ μικρός, ὁ μέγας, ταξιδεύουν στό χρόνο και διαλαλοῦν τήν έλληνικότητά τους. Το Δωδεκανησιακό αρχιπέλαγος είναι μέρος του έλληνικού Αἰγαίου, είναι φῶς και ιστορία, χρώμα και μνήμη, ἄρμύρα και ανθρώπινος πολιτισμός. Στον ψηφιακό δίσκο «'Αρκιοί, Λειψοί και 'Αγαθονήσι» αποδίδεται τέλεια μέσα από τον τίτλο ένα νησιώτικο τρίπτυχο που συμβολικά γιγαντώνει τὸ νησιώτη ἀκρίτα στό νοῦ του σύγχρονου Έλληνα. 'Αποτελεῖ μιᾶ πρωτότυπη προσπάθεια Δωδεκανησιῶν καλλιτεχνῶν, ψαλτῶν ἄλλα και παραδοσιακῶν οργανοπαικτῶν, να συζεύξουν τὸ χθές, εκφράζοντάς το μέσα από τήν παράδοση, με τὸ σήμερα. 'Η δημιουργία φωτογραφίζει τήν ἀγνότητα και τή γαλήνη, δύο στοιχεῖα που χαρακτηρίζουν τὸν κάτοικο του Δωδεκανησιακού 'Αρχιπελάγους ὁ ὁποῖος ...«τὴν πέτρα κάνει νερό κι ἔτσι περνᾷ τὸν καιρό».

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ ΠΟΛΥΖΩΤΗ

